

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΑΥΡΟΓΕΝΗΣ 2

**ΤΑ 6000 ΠΑΡΑΘΥΡΑ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ
ΤΟΥ ΟΤΕ**

**ΤΟ ΚΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΔΜ ΣΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΤΗΣ
ΑΠΟΠΕΡΑΤΩΣΗΣ**

ΙΟΥΛΙΟΣ 2019

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Πριν λίγες μέρες περνούσα από την Κηφισίας και χάζευα το κτίριο του ΟΤΕ.

Αρχάς 1981 μέχρι τέλους του 1983 τρία ολόκληρα χρόνια είχα την ευθύνη της επίβλεψης των εργασιών αποπεράτωσης του κτηρίου, υπό την ιδιότητά μου σαν

υπάλληλος του ΟΤΕ. Το κτήριο ξεκίνησε το 1973 επί χούντας και ο σκελετός του μπετόν τέλειωσε το 1980.

Εγινε δημοπράτηση και ανετέθη η περαίωση στην

ΕΛΚΑ ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΕ.

Η Διοίκηση του ΟΤΕ μου πρότεινε να αναλάβω σαν προϊστάμενος, Πολιτικός Μηχανικός αλλά και Μηχανολόγος Ηλεκτρολόγος την ευθύνη της επίβλεψης των εργασιών και φυσικά και τη διαχείριση της καταβολής στον εργολάβο των δεδουλευμένων. Υπήρξαν πολλά προβλήματα από ελλείψεις των μελετών αλλά το κυριότερο προέκυψε από την ανάγκη τροποποίησης των 6.000 παραθύρων. Ξεκίνησα να γράψω για το πρόβλημα των 6000 παραθύρων του

Διοικητικού Μεγάρου του ΟΤΕ και παρουσιάστηκε η ανάγκη να κάνω αναφορά στη περίοδο των σπουδών τη στρατιωτική θητεία αλλά και στις περιόδους της 25χρονης υπηρεσίας μου στον ΟΤΕ για να υπάρξει μια τεκμηριωμένη και ολοκληρωμένη περιγραφή.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΑΥΡΟΓΕΝΗΣ

ΤΑ 6000 ΠΑΡΑΘΥΡΑ ΤΟΥ ΔΜ ΤΟΥ ΟΤΕ

Φοιτητική περίοδος-στρατιωτική θητεία.

Το λύκειο το τέλειωσα το 1951. Ακόμη ήταν νωπές οι μνήμες του εμφύλιου. Οι φοίτηση στο Πολυτεχνείο μέχρι το 1948 και στο Πανεπιστήμιο μέχρι το 1953, δεν επιτρεπόταν σε άτομα που φερόντουσαν να έχουν έστω και συγγένεια με σημαίνοντες Αριστερούς. Ετσι για εισαγωγικές πχ στη Μαθηματική του Πανεπιστημίου έπρεπε να έχεις πιστοποιητικό κοινωνικών φρονημάτων, αντίγραφο του οποίου παραθέτω, που μου ζητήθηκε όταν θέλησα να δώσω εξετάσεις στο πανεπιστήμιο Αθηνών. Την εποχή εκείνη αριστεροί, καλούμενοι και συνοδοιπόροι, δεν μπορούσαν να γίνουν δάσκαλοι, καθηγητές, υπάλληλοι δημοσίου,

ταξιτζήδες, εστιάτορες, περιπτεράδες και άλλα επαγγέλματα που είχαν σχέση με τα κοινά. Στο Πολυτεχνεῖο καταργήθηκε το πιστοποιητικό κοινωνικῶν φρονημάτων το 1948 όταν ένας υποψήφιος φοιτητής, νομίζω ονόματι Νείλος Μαστραντώνης είχε πρωτοφανή επιτυχία στα μαθήματα και δε θα ἔπρεπε να του επιτραπεί η φοίτηση, (αργότερα έγινε καθηγητής στο MIT στις ΗΠΑ). Πρύτανης τότε ήταν ο Γ. Κορωναῖος προσωπικός φίλος του Βασιλιά Παύλου. Αυτός λοιπόν πήρε την πρωτοβουλία κατάργησης του πιστοποιητικού νομιμοφροσύνης για τους υποψήφιους του ΕΜΠ. Σημειώνω ότι το 1948 πέτυχαν στο Πολυτεχνεῖο, στη σχολή Μηχανολόγων ο Μάρκος Μάντακας γιος του στρατηγού Μάντακα υπουργού της κυβέρνησης του βουνού και ο Βασίλης Πρώιμος, γιος του επιτελάρχη του ΕΛΑΣ Κρήτης. Μετά την αποφοίτηση των και κατά τη στρατιωτική θητεία τους, γύρω στα 1954, υπηρέτησαν και οι δυο στο πυροβολικό, σαν ημιονηγοί (κοινώς μουλαράδες), αν και Μηχανολόγοι Ηλεκτρολόγοι. Τους είχαν δώσει να

περιποιούνται από ένα άλογο!!! Μάλιστα ο Βασίλης Πρώιμος έκανε, με υποτροφία, διδακτορικό στο MIT και αργότερα ήταν προϊστάμενος του τμήματος ακτινοβολιών στον Αγιο Σάββα αλλά και πρύτανης στο πανεπιστήμιο Πάτρας.

Το 1957 τελειώσαμε το Πολυτεχνείο 97 πολιτικοί μηχανικοί, από τους οποίους οι 79 είχαμε μπει με κανονικές εξετάσεις. Οι υπόλοιποι 18 προήρχοντο από φοιτητές εξωτερικού που είχε επιτραπεί η μεταφορά τους εδώ λόγω υποτιμήσεως της δραχμής από τον υπουργό Μαρκεζίνη (τιμή δολαρίου από 15 σε 30 δρχ.), καθώς επίσης και μικρού αριθμού παλαιότερων φοιτητών που είχαν διακόψει τις σπουδές των λόγω στράτευσης. Την εποχή εκείνη η φοίτηση ήταν συνεχής, δεν μπορούσες να απουσιάσεις ούτε μια ώρα το χρόνο!!!. Οι θέσεις στις αίθουσες ήταν καθορισμένες για τον καθένα και η τυχόν απουσία ήταν άμεσα εμφανής. Ολοι τέλειωναν τις σπουδές σε 5 χρόνια τον Ιούλιο πλην 4-5 μετεξεταστέων. Τον Ιούνιο του 1957 τέλειωσαν οι εξετάσεις και πριν ακόμη βγουν τα αποτελέσματα 12 απόφοιτοι καταταγήκαμε στην Κόρινθο σαν υποψήφιοι αξιωματικοί Μηχανικού. Οι συνθήκες με την καλοκαιρινή θερμότητα, τη σκόνη και την έλλειψη νερού ήταν τραγικές. Δε μας ενδιέφερε όμως γιατί σκοπός μας ήταν να εργαστούμε γρήγορα στο επάγγελμά μας. Συνηθιζόταν τότε να λέμε γι αυτούς που είχαν αριστερούς σημαίνοντες συγγενείς, ότι έχουν το προπατορικό αμάρτημα. Τρεις από τους 12, μας έκαναν στρατιώτες σκαπανείς, αντί όπλου μας έδωσαν ... σκαπάνη. Εμένα ο παππούς μου αρχηγός του ΕΛΑΣ και ο πατέρας μου απολυμένος από το δημόσιο σαν κουμουνιστής. Για τους άλλους δύο ο

ΝΕΟΣΥΛΛΕΚΤΟΙ ΣΤΗΝ ΚΟΡΙΝΘΟ

καπετάνιος του ΕΛΑΣ και του άλλου επίσης ο αδερφός καπετάνιος και αυτός του ΕΛΑΣ. Η πλάκα είναι ότι και στο Ναύπλιο που μας έστειλαν για εκπαίδευση, μας έβαλαν σε ξεχωριστούς λόχους με την εντολή να απαγορεύεται να βλέπóμαστε ακόμη και τις αργίες και εκ των υστέρων έμαθα ότι είχαν βάλει κάποιον δίπλα μας και κάθε μέρα έδινε αναφορά για το τι λέγαμε.

Στην Κόρινθο η επιλογή γινόταν σε ασκήσεις γυμναστικής, σε σκοποβολή και σε τεστ ευφυΐας που όμως για ένα μηχανικό ήσαν παιδαριώδη. Είχα πάει άριστα σε όλα. Σημειώνω εδώ ότι όταν ήμουν στην έκτη δημοτικού είχε μετατεθεί ο πατέρας μου στα Χανιά και είχε τοποθετηθεί σαν προϊστάμενος, γεωπόνος, στο αγροτικό τμήμα των φυλακών Αγυιάς. Υπήρχε μεγάλη έλλειψη στέγης και μέχρι να επιτάξουν ένα δωμάτιο

στην πόλη μέναμε σε ένα κτίριο των φυλακών έξω από το χώρο των φυλακών σε απόσταση 7 χιλιομέτρων από τα Χανιά.

Οι κατάδικοι των αγροτικών φυλακών όταν εργάζονται θεωρούνται οι μέρες εργασίας διπλές. Υπήρχε κάποιος κατάδικος άριστος επιπλοποιός που έκανε έπιπλα με μυστικά συρτάρια, αλλά είχε την ατυχία να κλέψει κάποιον πλούσιο που του είχε κάνει τα μυστικά συρτάρια και ανακαλύφθηκε και μπήκε φυλακή. Ανέλαβε λοιπόν να μας κάνει έπιπλα σαν κατάδικος με μυστικά συρτάρια μάλιστα και σε εμάς!!!. Κάθε μέρα ερχόταν στο σπίτι μας και δούλευε. Τα απογεύματα καθόταν επίσης και επειδή ήταν άριστος στο σκάκι και το τάβλι, μου έκανε μαθήματα και έγινα άριστος σκακιστής. Ημουν στη σκακιστική ομάδα του ΕΜΠ και είχαμε νικήσει όλες τις σχολές. Επίσης στις φυλακές Αγυιάς υπήρχε ένας φύλακας που είχε κληρονομήσει από τους γερμανούς μερικές караμπίνες των 22. Όπλα σκοποβολής. Μου χάρισε μία και μου έδωσε και ένα κουτί με 100 σφαίρες, δώδεκα χρόνων εγώ. έγινα άριστος σκοπευτής κάθε μέρα έφερνα στο σπίτι καμιά δεκαριά σταρίδες, σουσουράδες ή κορυδαλλούς.

Το πρόβλημα ήταν ότι οι φυλακές Αγίας ήταν μακριά από το σχολείο μου. Ο χειμώνας είχε αρχίσει και έπρεπε κάθε πρωί να παίρνω κάποιο διερχόμενο λεωφορείο για να μεταβαίνω στα Χανιά, στην έκτη δημοτικού. Το πρόβλημα ήταν η επιστροφή. Τα λεωφορεία προς τα διάφορα χωριά έφευγαν στις 5 το απόγευμα πράγμα που καθιστούσε δύσκολη την επιστροφή. Υπήρχε μια συγκοινωνία στο χωριό Γαλατάς που έφευγε στις 2 από τα Χανιά και αυτό ήταν

μια λύση παρ όλο που το χωριό απείχε 2 χιλιόμετρα από το σπίτι μας όπου πήγαινα περπατώντας. Το πρόβλημα όμως δεν ήταν αυτό το πρόβλημα ήταν ότι κάπνιζαν μέσα στο λεωφορείο και με κλειστά τα τζάμια η ατμόσφαιρα ήταν τόσο άσκημη που μου ήταν αδύνατο να την αντέξω. Τελικά μαζί με άλλα παιδιά γυρίζαμε σπίτια μας περπατώντας περίπου 7 χιλιόμετρα. Τα ποιο πολλά παιδιά περπατούσαν ξυπόλυτα για να μη χαλούν τα μοναδικά παπούτσια που είχαν και που πολλές φορές ήταν κοινά με τον αδελφό τους!! Καμιά φορά κάποιο διερχόμενο φορτηγό μας έπαιρνε και έτσι γλυτώναμε το περπάτημα. Το μαρτύριο αυτό τέλειωσε γρήγορα. Την εποχή εκείνη, 1945, υπήρχε μεγάλο πρόβλημα στέγης. Στην αρχή βρήκαμε ένα μονόχωρο υπόγειο. Μέσα από αυτό υπήρχε μια κλειδωμένη αποθήκη. Πολύ συχνά έβγαιναν σκορπιοί από την αποθήκη και τους βλέπαμε στον τοίχο το πρωί. Ο πατέρας μου θορυβήθηκε, γιατί κάποτε σε μικρή ηλικία τον είχε κεντρώσει σκορπιός και ήταν πολύ επώδυνο, και ζήτησε από τις αρχές να του βρουν δωμάτιο με επίταξη, όπως προβλεπόταν για τους μετατιθέμενους δημοσίους υπαλλήλους. Έτσι βρεθήκαμε σε ένα σπίτι τριών δωματίων με άλλες δυο οικογένειες μαζί. Λίγο αργότερα ένας ξάδερφος του πατέρα μου έφευγε για Αθήνα και έτσι πήγαμε σε μια μονοκατοικία δυο δωματίων. Τα πράγματα ήσαν πια πολύ καλά εκτός μιας φορές που μετά κατακλυσμιαία βροχή πλημμύρισε η αυλή και μπήκαν νερά και στο σπίτι. Το σπίτι ήταν πολύ παλιό και κινδύνευε να γκρεμιστεί. Ηρθαν όμως πολλοί περίοικοι με τσάπες και άνοιξαν χαντάκι, τα νερά έφυγαν και αποκαταστάθηκε η κατάσταση.

Πάμε τώρα στην Κόρινθο. Μετά τα τεστ, τη γυμναστική και τη σκοποβολή πάμε σε ένα αξιωματικό ψυχολόγο για συζήτηση ένας ένας. Ο αξιωματικός βλέπει τις αποδόσεις μου συζητά μαζί μου και που λέει μπράβο βλέπω έχεις πάει άριστα και είσαι και ο μόνος από τους μηχανικούς άριστος σκοπευτής. Σε βλέπω αρχηγό του μηχανικού. Γέλασα και του λέω λογαριάζετε χωρίς το προπατορικό αμάρτημα. Κόκαλο ο αξιωματικός.

Μετά την Κόρινθο και την εν συνεχεία εκπαίδευση του

Ναυπλίου μετατέθηκα σε τάγμα μηχανικού στη Λάρισα. Ένα δίμηνο με είχαν με άλλους φαντάρους σκαπανείς τελειόφοιτους, το πολύ, δημοτικού και κατασκευάζαμε γέφυρες Bailey. Στους δύο μήνες ένα πρωί καλεί, τους μηχανικούς, τρεις αξιωματικούς, εφέδρους και εμένα ένας συνταγματάρχης τότε, ονόματι, Παυλίδης Πολιτικός Μηχανικός, και μας λέει θέλω σε δυο μήνες να εξετάσετε 300 ενστάσεις σπιτιών της Θεσσαλίας που είχαν αρχικά κριθεί ότι δεν είχαν βλάβες από τους σεισμούς. Μόνο εγώ δέχτηκα, άλλωστε δεν είχα και άλλη επιλογή, θα έπρεπε να κουβαλώ σιδερένια πλαίσια, στο κατακαλόκαιρο και να κάνω γέφυρες, οι άλλοι δήλωσαν ότι δεν ήσαν σε θέση να κρίνουν. Θύμωσε ο Παυλίδης, μετέπειτα στρατηγός και αρχηγός

του μηχανικού και μου λέει θα σου δώσω ένα υπομηχανικό βοηθό, αυτοκίνητο με οδηγό, θα σε κάνω υποδεκανέα θα σου δώσω δωμάτιο την τροφή σε χρήμα και τα απογεύματα θα κυκλοφορείς με πολιτικά αν θέλεις, δε θα δίνεις λογαριασμό σε κανένα, κάθε Σάββατο θα μου κάνεις έκθεση τι έκανες. ■■■ Γρήγορα τέλειωσαν οι ενστάσεις και ξαναγύρισα στο τάγμα. Κατά τη διάρκεια των ενστάσεων πήγαμε με το βοηθό μου υπομηχανικό το Σωκράτη Παπανικολόπουλο και στο σπίτι του παπά της Ν..ς Μας φίλεψε και το σπίτι του δεν είχε τίποτα. Του λέω γέροντα δεν έχει ζημιά το σπίτι . Και τότε μας λέει κοιτάξτε έχω τρεις κόρες, δεν έχει τίποτα το σπίτι γιατί εγώ δε θέλω να βάλω το τρακτέρ να τραβήξει τον τοίχο. Αν θέλετε βοηθήστε με. Εφυγα προβληματισμένος. Μια στιγμή λέω στο Σωκράτη τι κάνουμε με τον παπά;;. Μου λέει θα το ρίξουμε κορώνα γράμματα. Πετάει ένα νόμισμα στον αέρα και πέφτει γράμματα. Μου λέει, πριν προλάβω να πω κάτι, κέρδισε, ο παπάς. Ετσι πήρε δάνειο ο παπάς. Παρά το ότι είμαι πολύ δύσκολος στις χάρες δεν μετάνιωσα ποτέ. Ο καημένος ο Σωκράτης χαρακτηρισμένος, ως ενεργός κουμουνιστής είχε καταταλαιπωρηθεί στο στρατό. Αργότερα μετά το στρατό προσλήφθηκε στον ΟΤΕ με δική μου εισήγηση. Τέλειωσε πολιτικός μηχανικός, έφυγε από τον ΟΤΕ, δούλεψε στο Βωβό ένα διάστημα και μετά ιδιώτευσε σαν εργολάβος. Κάπνιζε τρία πακέτα τσιγάρα την ημέρα, κατάλοιπο των ταλαιπωριών που είχε υποστεί αυτός και η οικογένειά του. Πέθανε στα 54 από έμφραγμα.

Μετά τις ενστάσεις, μου έδωσαν την επίβλεψη ανέγερσης του Β Γυμνασίου Λαρίσης που έκανε ο

στρατός τη θεμελίωση, και που κανείς δεν ήθελε να αναλάβει. Η κατάσταση πολύ δυσάρεστη. 40 στρατιώτες σκαπανείς έσκαψαν τα θεμέλια.

Μετά το πέρας της θεμελίωσης μας κάλεσε ο διοικητής του τάγματος και ρώτησε ποιος μπορούσε να αναλάβει την τελευταία στρώση διαμόρφωσης του δρόμου των Τεμπών που μόλις ο στρατός είχε κάνει τη διάνοιξη. Πάλι οι άλλοι δήλωσαν αδυναμία και ο διοικητής απευθύνθηκε σε μένα, πάλι δεν είχα επιλογή. Ή δουλειά μηχανικού ή εργάτη. Προτίμησα του μηχανικού. Ανέλαβα με κρύα όρεξη γιατί δεν είχα πρακτική πείρα σε κατασκευή δρόμου και μάλιστα εθνικού Βέβαια είχα εμπειρία χρήσεως οργάνων. μαζί με άλλους τρεις είμαστε η καλύτερη ομάδα των γεωδαιτικών ασκήσεων του τετάρτου έτους στο πολυτεχνείο.

Εγκαταστάθηκα σε ένα τολ με 60 στρατιώτες στα Τέμπη, χειμώνας πια, ανυπόφορη η ατμόσφαιρα στο θάλαμο. Για θέρμανση καίγανε πετρέλαιο με ξύλα και λόγω συνθηκών δεν πλενόμαστε.

Εκεί βρήκα μόνο τις κατόψεις του δρόμου και δεν υπήρχαν ούτε κάθετες τομές, ούτε σχέδια για επικλήσεις στις στροφές, για να μην πετάγονται στον Πηνειό στις στροφές τα αυτοκίνητα. Μου λέει ο διοικητής, φοβερός τύπος συνταγματάρχης Σφηκόπουλος, δικηγόρος μόνιμος εξ εφέδρων, πήγαινε στο Νομομηχανικό και ζήτα πληροφορίες, Πάω στο Νομομηχανικό κατά σύμπτωση από το Ρέθυμνο Γενεράλης, πολύ φίλος του πατέρα μου και ο γιος του συμμαθητής μου σε όλο το δημοτικό. Του λέω θέλω τις επικλήσεις και ότι σε μια εφαρμογή που

έκανα, της μελέτης, ο δρόμος μου έπεφτε στον Πηνειό και δεν ήξερα τι να κάνω. Μου έδωσε τα σχέδια επικλήσεων εθνικών οδών ανάλογα με τις καμπύλες και τις ταχύτητες εθνικών οδών και με ρωτά πως πέφτει στο ποτάμι ο δρόμος;;;;. Πολύ έμπειρος μηχανικός, παλιάς σχολής, με ρωτά τι κορδέλα έχεις; Ε του λέω μια πάνινη μετροταινία που βρήκα στο εργοτάξιο. Αυτό φταίει φωνάζει και του φέρνουν μια μεταλλική, μου τη χαρίζει και μου λέει ξαναμέτρα και πάρε με τηλέφωνο. Πράγματι η πάνινη ήταν μεγαλύτερη στα 30 μέτρα 5 πόντους. Έκανα εφαρμογή με τη μεταλλική και όλα πήγαν καλά. Είχε χειμωνιάσει δούλευαν μόνο οδηγοί μηχανημάτων διάστρωσης χαλικιού και οδηγοί αυτοκινήτων. Είχα δυο βοηθούς ένα λοχία και ένα δεκανέα. Τους κακοφάνηκε που ένας φαντάρος έκανε κουμάντο και αυτοί κουβαλούσαν τα όργανα, τα ακόντια και τη σταδία. Ο Σφηκόπουλος μόλις το έμαθε τους κατσάδιασε, ο Μαυρογένης δεν είναι φαντάρος είναι Πολιτικός Μηχανικός και μην ακούσω τίποτα. Υπήρχε ένα συνεργείο 10 εργατών Ηπειρωτών που έκαναν διαμορφώσεις χαντακιών σύμφωνα με τις υπομετρικές μετρήσεις που έκανα εγώ. Ζήτησαν από το διοικητή να δουλεύουν και τις Κυριακές γιατί τους έδινε πολλή δουλειά πράγμα που ενθουσίασε το διοικητή γιατί θα ερχόταν ο αρχηγός για επιθεώρηση. Μου λέει σε 15 μέρες έρχεται ο Καρδαμάκης και θέλω να φαίνονται τελειωμένα τα χαντάκια ήταν 10 χιλ. και είχα κάνει τα 7. Του λέω είναι δύσκολο. Και τότε μου λέει σιάξτα με το μάτι . Ετσι και έγινε έδωσα οδηγίες φτιάχτηκαν τα χαντάκια με το μάτι και ο Αρχηγός συνεχάρη το διοικητή και εμένα και μόλις έφυγε τα ξαναφτιάξαμε από την αρχή. Ξέχασα να σας πω ότι

λίγες μέρες από το ξεκίνημα των εργασιών πάει να δει ο Σφηκόπουλος τι κάνουμε και εγώ έλειπα. Ρωτά με απορία που είναι ο Μαυρογένης και του λένε τον έβαλε θαλαμοφύλακα ο επιλοχίας. Φώναξε τον επιλοχία τον κατσάδιασε και του λέει ο Μαυρογένης παίρνει εντολές μόνο από εμένα. Τότε συνέβη και ένα άλλο γεγονός ο στρατός τρώει στη μία το μεσημέρι και εγώ δούλευα, επί τόπου του έργου, μέχρι τις τρεις για να προχωρεί γρήγορα το έργο και το απόγευμα καθόμουνα και υπολόγιζα που έπρεπε και πόσο να σηκωθεί ή να κατέβει ο δρόμος ώστε την επομένη να πασσαλώσουμε τις νέες θέσεις.

Το στρατόπεδο ήταν εκεί που είναι, σήμερα τα διόδια στο σταθμό Αμπελάκια.

Είχα παρακαλέσει να μου κρατούν φαγητό αλλά πολλές φορές το ξεχνούσαν. Κάποια στιγμή το λέω στο Σφηκόπουλο μήπως μπορούσε να δώσει εντολή να μου κρατούν φαγητό. Εγινε έξαλλος, μου έδωσε ένα δωμάτιο για γραφείο με κρεβάτι μέσα και έδωσε εντολή να τρώω στη λέσχη αξιωματικών. Πέντε όλοι όλοι οι αξιωματικοί. Δεν καλάρεσε στους αξιωματικούς αλλά το κατάπτιαν. Πέρασα 6 μήνες δύσκολους στα Τέμπη έκανα την τελευταία διάστρωση αμμοχάλικου και μετά με δημοπρασία έγινε η ασφαλτόστρωση. Το δυσάρεστο ήταν ότι πέρασα ένα χειμώνα χωρίς θέρμανση και βλέποντας τον ήλιο στην απέναντι πλευρά ενώ λόγω προσανατολισμού στην πλευρά μας δεν είχαμε καθόλου ήλιο. Πάντως ήταν μια φοβερή εμπειρία που μου τόνωσε την πεποίθηση ότι θα πήγαινα καλά σαν επαγγελματίας μετά το στρατό. Ετσι παρά το βαθμό του σκαπανέα στο στρατό επειδή είχα τη δυνατότητα να

κάνω οποιαδήποτε εργασία πέρασα αρκετά καλά. Τον τελευταίο μήνα της θητείας βρέθηκα στην Αθήνα.

Στη φωτογραφία η ομάδα γεωδαισίας, ο Λάμπης Χριστόπουλος, εγώ , ο Μπάμπης και ο Κίμων Πανηγύρης. Η καλύτερη ομάδα. Ο Λάμπης και ο Κίμωνας έφυγαν νωρίς γύρω στα 60-65 είχαν γίνει εργολάβοι δημοσίων έργων (ΕΔΕ) με πολύ μεγάλες δουλείες. Οι ΕΔΕ κουράζονται πάρα πολύ, ξεκινούν με μια εγγυητική επιστολή του ΤΣΜΕΔΕ παίρνουν δουλειές με μεγάλες εκπτώσεις και διαχειρίζονται πολλά χρήματα. Κάποια στιγμή ξοδεύουν ανέλεγκτα και τότε μοιραία χρεοκοπούν

Οι περισσότεροι ΕΔΕ πεθαίνουν από έμφραγμα. Οι άλλοι δυο εγώ και ο Μπάμπης 86/ρηδες επιζούμε ακόμη. Και αν δεν καταλάβατε, ο Μπάμπης ποιος είναι μα ποιος άλλος ο Μπάμπης Βωβός παρακαλώ.
Φοβερός πανέξυπνος,

διπλωμάτης, εργατικός. Από πού να αρχίσω. Ο Μπάμπης τελευταίο παιδί μια πολυμελούς οικογένειας (οκτώ αδέρφια και μια αδελφή), από ένα χωριό, κάπου από την Μεσσηνία, ήταν μαθητής φαινόμενο. Ζήτησε από την οικογένεια να τον βοηθήσουν να σπουδάσει. Δυστυχώς δεν υπήρχε η δυνατότης. Του είπαν πήγαινε στη Σχολή Χωροφυλακής θα μπεις πρώτος και θα φτάσεις αρχηγός. Έτσι με τέτοια προοπτική ήρθε στην Αθήνα. Μόλις είχαν παντρεύσει την μοναδική αδελφή των με ένα εφοριακό και της έδωσαν προίκα ένα δυαράκι κάπου στα Πατήσια. Τη δεκαετία του 50 δυάρι 50 μ² είχε ένα χώλ 2Χ3, ένα σαλόνι 3Χ4 μια κουζινούλα 3Χ2,5 ένα υπνοδωμάτιο 3Χ3,5 και απαραίτητως για να είναι αξιοπρεπές, ένα δωματιάκι υπηρεσίας παρακαλώ. Στην προκειμένη περίπτωση το δωματιάκι ήταν 1,70 χ 1,50. Το δωμάτιο υπηρεσίας ήταν ένδειξη εισόδου σε ανωτέρα τάξη. Είχες διαμέρισμα με δωμάτιο

υπηρεσίας!!!. Ο εφοριακός, πολύ καλό παιδί, ανταμείφθηκε πλουσιοπάροχα αργότερα, από το Μπάμπη σαν προϊστάμενος λογιστηρίου στις επιχειρήσεις του Βωβού, πρότεινε στο Μπάμπη να του δώσει στέγη και τροφή. Το δωμάτιο δεν τον έπαιρνε αυτός ήταν 1,80 και έτσι έκανε ένα ξύλινο κρεβάτι και πλάγιαζε λοξά. Την εποχή εκείνη το ΕΜΠ είχε δίδακτρα περίπου ένα μισθό δημοσίου υπαλλήλου το χρόνο. Εάν ήσουν άπορος και μέσα στους 8 πρώτους δεν πλήρωνες δίδακτρα. Αυτή ήταν η περίπτωση του Μπάμπη Βωβού. Εκμεταλλεύτηκα και εγώ το νόμο αν ήσουν παιδί δημοσίου υπαλλήλου πλήρωνες τα μισά δίδακτρα και αν στους 8 πρώτους πλήρωνες το τέταρτο από τα δίδακτρα. Παράλληλα με το πολυτεχνείο είχε δώσει ο Μπάμπης και στην ιατρική δεν ξέρω γιατί ίσως από αντίδραση, για να αποδείξει τις δυνατότητές του και είχε

ΜΠΑΜΠΗΣ ΒΩΒΟΣ ΣΤΙΣ ΔΟΞΕΣ ΤΟΥ. Α ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗ

επιτύχει πρώτος. Ήταν πολύ δραστήριος και κατάφερε να έρθει σε επαφή με Μυκονιάτες που εκείνη την εποχή

είχαν έρθει, από τη Μύκονο, σαν σοβατζήδες στην αρχή, στην Αθήνα και μετέπειτα έγιναν μικροκατασκευαστές πολυκατοικιών με αντιπαροχή, στα Πατήσια

Τον τελευταίο μήνα της 24/μηνης θητείας, μέσα 1959, είχα μετατεθεί στην Αθήνα και λίγες μέρες πριν απολυθώ, με στρατιωτικά ακόμη, συνάντησα τυχαία το Μπάμπη στη

Σταδίου με ρωτά τι κάνω από δουλειά, αυτός είχε διειτή αναβολή για λόγους υγείας, είχε κάποιο πρόβλημα στα γόνατα. Του λέω δεν έχω ακόμη τίποτα. Μου προτείνει έλα στο γραφείο μου τα απογεύματα θα σου δίνω 4000, όσο ένα καλός μισθός δημοσίου υπαλλήλου της εποχής, ανοίγεις γραφείο στον ίδιο όροφο με εμένα Θεμιστοκλέους και Πανεπιστημίου 62, και θα κάνουμε μαζί στατικά έχω πολλές πολυκατοικίες με Μυκονιάτες, Του λέω δεν έχω ιδέα από στατικά εφαρμογής. Μου απάντα σε μια βδομάδα θα είσαι ξεφτέρι, Ετσι και έγινε έμεινα μαζί του 4 χρόνια τα απογεύματα, δύο εκ των οποίων υπηρετούσε και στο στρατό και είχα και το γραφείο μου. Έκανα κάποιες μελετούλες που μου έδινε ο Μάρκος Παπαπαναγιωτάκης Πολ. Μηχανικός στην πολεοδομία της Αθήνας πρώτος ξάδερφος του πατέρα μου. Θα καταλάβετε αργότερα τι σχέση έχει ο Μπάμπης ,με τα 6000 παράθυρα του Διοικητικού Μεγάρου του ΟΤΕ.

Υπάλληλος στον ΟΤΕ 1961 μέχρι την περίοδο της δικτατορίας 21 Απριλίου 1967

Κάποια στιγμή, το 1961, ένας φίλος αρχιτέκτονας και αργότερα δήμαρχος Αντίρριου, ο Γιώργος Κολοβός, που ήταν υπάλληλος στον ΟΤΕ μου λέει ότι ο ΟΤΕ θέλει 4 μηχανικούς. Δεν ήθελα να γίνω υπάλληλος, ο πατέρας μου είχε τραβήξει πολλά λόγω φρονημάτων, του λέω δεν ενδιαφέρομαι. Χωρίς να με ρωτήσει κάνει μια αίτηση και κάποια στιγμή με ειδοποιούν από τον ΟΤΕ ότι προσλήφθηκα, με κάλεσαν μου έδωσαν την αίτηση να την υπογράψω και έτσι άρχισε η καριέρα μου στον ΟΤΕ. Εμείνα 25 χρόνια και δούλεψα σκληρά σε ηγετικές και δύσκολες θέσεις που άλλοι απόφευγαν. Είμαστε, μαζί με 4-5 άλλους από τους πρώτους μηχανικούς της υπηρεσίας μελετών και κατασκευών των κτηρίων του ΟΤΕ. Μετά από την ραγδαία άνοδο των εργασιών του ΟΤΕ και την αύξηση των μηχανικών του ΟΤΕ σε 50 περίπου είχαμε όλοι, οι πρώτοι προσληφθέντες, διευθυντικές θέσεις. Όταν προσληφθήκαμε στον ΟΤΕ προσληφθήκαμε με διετή σύμβαση, τρεις πολιτικοί μηχανικοί μία αρχιτέκτων και ένας τοπογράφος. Οι τρεις πολιτικοί μηχανικοί προσληφθήκαμε απόλυτα αξιοκρατικά. Η σύμβαση ανανεώθηκε σε δύο χρόνια και στη λήξη της δεύτερης διετίας δόθηκαν δύο θέσεις για μόνιμους υπαλλήλους. Ημουν πρώτος εγώ και δεύτερος ο συνάδελφος Γ.Ζ. Στον ΟΤΕ όλοι ήξεραν ότι ήμουν ... περίεργος και όταν έμπαινα σε κάποιο γραφείο δεν άφηναν απάνω έγγραφα που δεν έπρεπε να δω. Μια μέρα πάω στη γραμματεία. Προϊστάμενη, μια πολύ καλή κυρία, η κ. Καλαθά να ζητήσω πληροφορίες για μια εισήγηση που είχα κάνει. Ξαφνικά σηκώνεται και μου λέει περιμένετε έρχομαι σε δυο λεπτά και ανοίγει ένα συρτάρι του γραφείου της και φεύγει. Το έκανε επίτηδες. Πάνω

πάνω υπήρχε ένα εμπιστευτικό έγγραφο που είχε σταλεί στη διεύθυνση προσωπικού με πρόταση μονιμοποιήσεως του τοπογράφου και ενός πολύ μεταγενέστερου πολιτικού μηχανικού, από εμάς φίλου του τότε διευθυντή μας Γ. Πήγα και βρήκα τον Εμμ. Μαυρογένη μετέπειτα διοικητή του ΟΤΕ, πρώτο εξάδελφο του πατέρα μου που μας είχε παντρέψει και του ζήτησα τη μεσολάβησή του. Πράγματι το έγγραφο επεστράφη και ζητούσαν εξηγήσεις πως ενώ είμαστε αρχαιότεροι και με καλύτερη βαθμολογία δεν πρότειναν εμάς και η τυχόν προσπέρασή μας θα είχε δικονομικά προβλήματα για τον ΟΤΕ. Εγινε νέα εισήγηση και αποκαταστάθηκε η αρχαιότητα. Σημειώνω εδώ ότι ο Τοπογράφος ήταν, από τη Σαντορίνη, πολύ στενός συγγενής του τότε υπουργού συντονισμού Σπύρου Μαρκεζίνη (και πρωθυπουργού επί χούντας).

Στον ΟΤΕ λίγο πριν από τη χούντα είχα μια αρκετά καλή θέση με μεγάλη απόδοση κάνοντας κτίρια σταθμών ασυρμάτου, στα διάφορα βουνά και νησιά για τον ΟΤΕ. Επειδή είδαν ότι μπορώ να οργανώνω μια υπηρεσία και να ανεβαίνει η απόδοση και εν όψει των αυξημένων αναγκών σε κτήρια σε όλες τις πόλεις της Ελλάδας, μου ανέθεσαν πέραν των ασυρμάτων και τα κτίρια στις διάφορες πόλεις που τότε εξαπλωνόταν η τηλεφωνία. Η απόδοση από 4-5 κτίρια, το χρόνο, ανέβηκε σε 30 – 35 το χρόνο.

Υπάλληλος στον ΟΤΕ Περίοδος της χούντας 1967-74

Την πρώτη περίοδο της χούντας μέχρι το 1973 η οικονομική κατάσταση ήταν εν γένει καλή με αποτέλεσμα να μην υπάρχουν σημαντικές αντιδράσεις. Οι αντιδράσεις ήταν μεμονωμένες Παναγούλης, Καράγιωργας, Σημίτης. Ένας σημαντικός αριθμός αριστερών είχε εκτοπισθεί αλλά γενικά υπήρχε ησυχία .

Με την χούντα διοικητής του ΟΤΕ ορίστηκε ο Λεωνίδας Αλεξανδρόπουλος συνταγματάρχης ο οποίος παρά το ότι ήταν στρατιωτικός ήταν πολύ προοδευτικός άνθρωπος πανέξυπνος, πολύ αγαπητός στο προσωπικό. Διπλασίασε τους μισθούς, έκανε κρουαζιέρες ανά τη μεσόγειο που συμμετείχε το προσωπικό με μικρή συμμετοχή στη δαπάνη, μας έδινε κάθε Πάσχα από ένα αρνί σε όλο το προσωπικό και τα Χριστούγεννα από μια γαλοπούλα και δυο κρασιά. Ήταν καλός μάνατζερ και επί των ημερών του έγινε μεγάλη πρόοδος στον ΟΤΕ και βέβαια επί αυτού άρχισε η ανέγερση του Διοικητικού Μεγάρου και έγινε και ένας πολύ μοντέρνος παιδικός σταθμός για τα παιδιά του προσωπικού στην Γ Σεπτεμβρίου. Κάπνιζε πάρα πολύ και πέθανε σχετικά νέος από καρκίνο των πνευμόνων. Τον είχα γνωρίσει πολύ καλά. Ήμουν ακόμα πολιτικός μηχανικός, είχα ζητήσει και μου είχε δοθεί άδεια να ασχολούμαι ιδιωτικά. Είχα κάνει ένα 5/μερο ταξίδι μαζί του και με άλλο ένα στέλεχος το Μάριο Φερετζάκη σε ολη την Κρήτη για έλεγχο της προόδου των κτηρίων και κυρίως του κτηρίου των Χανίων που κατά την προσθήκη ορόφου σκοτώθηκε ο εργολάβος σε ένα αεροπορικό δυστύχημα που συνέβη τότε.

Πηγαίνοντας μεσημέρι από Ρέθυμνο στο Ηράκλειο με ρώτησε που μπορούσαμε να φάμε το μεσημέρι. Τους πρότεινα το Γενή Γκαβέ ένα σταθμό με μια παράγκα στο μέσο της διαδρομής του παλιού δρόμου που είχε συνήθως γουρουνόπουλο ψητό. Πράγματι πήγαμε είναι ένα πολύ ωραίο μέρος με πλατάνια και κρύα νερά, παραγγείλαμε και τρώγαμε ενθουσιασμένοι. Μια στιγμή έρχεται ο μαγαζάτορας και μας λέει έχω φρέσκο ανθότυρο θέλετε να σας φέρω λίγο; Ο Αλεξανδρόπουλος του λέει όχι και ο μαγαζάτορας απαντά ξιάσας και φεύγει. Στην κρητική διάλεκτο το ξιάσας σημαίνει όπως νομίζετε (στην εξουσία σας). Γυρίζει ο Αλεξανδρόπουλος και μου λέει γιατί μας είπε να ξυστούμε; Του εξήγησα και του είπα ότι πράγματι ο φρέσκος ανθότυρος της Κρήτης, είναι ένα εξαιρετικό έδεσμα και πρότεινα να τον δοκιμάσουν. Μου λέει ο διοικητής τότε πες του να μας φέρει. Πάω μέσα και του λέω μετανιώσανε θέλουν να τους φέρεις ανθότυρο. Ο μαγαζάτορας, από τα Ζωνιανά, μου λέει άσε να τον φάνε άλλοι που κατένε γιατί εσείς δεν κατέτε. Του εξήγησα ότι και εγώ ξέρω και άμα του είπα ότι είμαι και από τους Λάκκους ε μας έφερε μια μερίδα. Αρεσε και παραγγείλαμε κι άλλη έφερε και τσικουδιά, για χάρη μου λέει, γιατί είχε κουμπάρο ένα Λακκιώτη και έφερε και τη λύρα και είπε και δυο τρεις μαντινάδες. Φεύγοντας πήραμε όλοι από ένα ανθότυρο και πήγαμε κατευθείαν στο πλοίο για Αθήνα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΙΣ ΤΗΛΕΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΑΠΟΦΡΗΤΟΝ

ΑΤΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
Ἐπέχει θέσιν Ὑπευθύνου Δηλώσεως

ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΓΕΝΗ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
(τὸ ἑπώνυμον πατρῶδες)

1) Ὄνομα Πατρὸς ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΑΛΙΑΝΟΣ ἐτῶν 61
Ὄνομα Μητρός ΣΤΕΦΑΝΑ
Ὄνομα Πάππου Βρασιλοπολιτῆς
Ὄνομα Μάτης Α.Ι.ΜΑΤΕΡΙΝΑ
Ὄνομα συζύγου Ζωφ. Ζ. Λ. ἐτῶν τὸ γένος Οὐκραίνου
Ἡμερομηνία γεννήσεως 1933
Τόπος γεννήσεως Ἀθῆναι Ἐπαρχία Ἀθῆναι
Νομὸς Ἀθῆναι
Μόνιμος διαμονή: Πόλις ἢ Συνοικία Ἀθῆναι Ἐπαρχία
Νομὸς Ἀθῆναι ἄριθ. 42
Ἀστυν. Τμήμα Δ' Στοιχεῖα ταυτότητος. Ἦτοι: ἀριθ. ταυτότητος Α. 667.289
14 8 60 Ἐκδοῦσα ταύτην Ἀστυν. Ἀρχὴ ΚΑ. Παρ. Ἀθῆναι

Ἡ χούντα ἐγένεε τὴν 21 Ἀπριλίου 1967, Τὸν Αὐγούστο τοῦ 1967 μᾶς ἐστειλαν σε ὄλο το προσωπικό 13.000 υπάλληλοι τότε τοῦ ΟΤΕ καὶ κατὰ πάσα πιθανότητα σε ὄλους τοὺς δημοσίους υπαλλήλους ἓνα τετρασέλιδο – υπεύθυνα δήλωσι νομιμοφροσύνης ποῦ ἐγραφεσ τα στοιχεῖα γονέων ἀδελφῶν

13) Εἰσθε διατεθειμένοι νὰ ὑπηρετήσητε τιμῶσ καὶ πιστῶσ τὴν Πατρίδα;

ΝΑΙ

14) Ὑπόσχεσθε ὅτι δὲν θέλετε πράξει τί τὸ ἀντικείμενον πρὸς τὰς ἐθνικὰς ὑποχρεώσεις καὶ πρὸς τὰ καθήκοντά σας ὡσ ταῦτα διαγράφονται ὑπὸ τῶν Νόμων;

ΝΑΙ

καὶ 15) Ἰδίως ὑπόσχεσθε ὅτι δὲν θέλετε καταδώσει ὑπηρεσιακὰ μυστικά ἢ ἄλλασ πληροφορίας περιερχομένασ εἰς γνῶσιν σας ὡσ ἐκ τῆσ ὑπηρεσίας σας, δὲν θέλετε καθ' οἴονδῆποτε τρόπον ἀντιδράσει εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κράτους;

ΝΑΙ

καὶ συγγενῶν καὶ δήλωνεσ ὅτι κανεῖσ δὲν ἦταν κομμουνιστῆσ κλπ, κλπ καὶ κατέληγε στο ὅτι θα τηρεῖσ τοὺσ νόμουσ'

Μόνο ἓνας μηχανικός ο Κώστας Ζαρόκωστας συμμαθητῆσ μου καὶ φίλοσ ἀπὸ το Πολυτεχνεῖο δὲν το

υπέγραψε και παραιτήθηκε. Ο Κώστας ήταν ιδεολόγος κομμουνιστής, άριστος μηχανικός, έντιμος χωρίς ποτέ να ζητήσει ανταμοιβή. Μετά τη χούντα επαναπροσλήφθηκε στον ΟΤΕ ήταν τρεις μήνες ποιο παλιός από εμένα. Εγώ είχα γίνει υποδιευθυντής ενώ αυτός όταν απολύθηκε, απολύθηκε με βαθμό Α3 τρεις βαθμούς κάτω του υποδιευθυντή . Όταν επανήλθε στον ΟΤΕ ο νόμος του έδινε το δικαίωμα, και πολύ σωστά, να γίνει υποδιευθυντής με αρχαιότητα μεγαλύτερη από εμένα. Παρά ταύτα ο Κώστας ήρθε και με βρήκε, είχαμε αγοράσει από τον πεθερό του και ένα οικόπεδο στη Δροσιά, και μου ζήτησε την άδεια να χρησιμοποιήσει την προαγωγή μου για να καταταγεί και αυτός στο βαθμό του υποδιευθυντή. Φυσικά δεν το συζήτησα καθόλου και του είπα ότι το δικαιούται και δεν έχω κανένα απολύτως πρόβλημα. Ήταν τόσο σωστός άνθρωπος που αν του έλεγα, εντελώς παράλογα, να μην το κάνει δε θα το έκανε. Αργότερα είχε σοβαρό ψυχολογικό πρόβλημα. Η πτώση του σιδηρού παραπετάσματος τον είχε συγκλονίσει, πίστευε στην ιδέα του κομμουνισμού.

Όταν ανέλαβε η χούντα μας έστειλαν, με σύμβαση δυο ετών, στη υπηρεσία δυο επιστάτες νέα παιδιά με οικογένεια τρία παιδιά ο Δημήτρης και τέσσερα ο Γιώργος. Η υπηρεσία από 20 ανθρώπους είχε πια 100 από 4-5 κτίρια το χρόνο κάναμε 35-40 πολύ δουλειά με καλούς μηχανικούς και υπόλοιπο προσωπικό. Οι δυο επιστάτες έκαναν δουλειά κλητήρα, ήταν απαραίτητοι και δεν είχαμε κανένα πρόβλημα. Πρέπει να ήταν αδέρφια αξιωματικών από τη Μεσσηνία και οι δυο. Δεν προβληματιστήκαμε ούτε μας απασχόλησε ότι μπορούσαν να είναι καρφιά. Ήταν και οι δυο πολύ

φιλικοί και μάλιστα οι γυναίκες και των δυο δούλευαν στο καλυκοποιείο Μποδοσάκη, στο διπλανό κτήριο από εμάς την εποχή εκείνη.

Κάποια στιγμή ανετράπη ο αρχηγός της χούντας συνταγματάρχης Παπαδόπουλος από τον υφιστάμενό του Ιωαννίδη. Την ίδια μέρα είχε έρθει ένα έγγραφο που έλεγε ότι μονιμοποιούνται και οι δυο. Την επόμενη της ανατροπής με παίρνει τηλέφωνο ο Διοικητής του ΟΤΕ ο συνταγματάρχης Λεωνίδας Αλεξανδρόπουλος και μου λέει την έδωσες την μονιμοποίηση;; εγώ ψυλλιάστηκα αμέσως και του απαντώ ναι την έδωσα χθες το απόγευμα. Καλά δε σε πρόλαβα. Φώναξα τον προϊστάμενο της γραμματείας μου τον Κ.Ρ. και του λέω έτσι και έτσι είναι αμαρτία να τους διώξουμε έχουν 7 μικρά παιδιά, θα βοηθήσεις;;; δέχτηκε αμέσως πρωτοκολλήσαμε τη μονιμοποίηση με χθεσινή ημερομηνία και φωνάξαμε και τους δυο και τους εξήγησα τι θα κάνουμε ότι θα υπογράψουν ότι πήραν το έγγραφο χθες και ότι δε θα πουν τίποτα σε κανένα ούτε στις γυναίκες των γιατί κινδυνεύαμε και οι τέσσερεις. Έτσι έγινε, μάλιστα μετά από μερικά χρόνια συνάντησα τον Γιώργο είχε μετατεθεί στον ΟΤΕ Καλαμάτας και με το ζόρι μας πήγε σπίτι του και μας έκανε τραπέζι. Φαίνεται ότι τα αδέρφια τους ήταν με τον Παπαδόπουλο. Και τώρα που το ξανασκέφτομαι μου φαίνεται πολύ τολμηρό, αλλά είχα καταλάβει από τον τρόπο που μου μίλησε ο Αλεξανδρόπουλος ότι συμφωνούσε και αυτός. Ήταν πολύ καλός άνθρωπος μόλις είχε πέσει ο Παπαδόπουλος και από ότι είδαμε σε λίγες μέρες αντικαταστάθηκε και ο Αλεξανδρόπουλος.

Είχαμε άλλο ένα επιστάτη τον κ. Ζαγουράκη. μεγάλης ηλικίας τον βρήκαμε εκεί. Και αυτός πολύ καλός, ήταν μάλιστα φιλοτελιστής και όχι μόνο, μας είχε υποχρεώσει σχεδόν, να παίρνουμε όλες τις νέες σειρές γραμματοσήμων, σε δεκάδες, τις οποίες έκοβε προσεκτικά να είναι σε γωνιές με το περιθώριο και επίσης μας αγόραζε και τρεις σειρές με φακέλους πρώτης ημέρας κυκλοφορίας. Τελικά πεταμένα λεφτά δεν έπιασαν ποτέ κάποια αξία.

Επί χούντας ήρθε ξαφνικά τηλεφωνική εντολή, να κάνουμε άμεσα, με ανάθεση σε ιδιώτη εργολάβο, τη βάση μιας κεραίας στα Τουρκοβούνια. Η υπηρεσία των ραδιοηλεκτρολόγων τοποθετούσε τις κεραίες. Υπήρχαν πάρα πολλές κεραίες σε όλη την Ελλάδα για να καλύπτεται η ασύρματη επικοινωνία. Ο διευθυντής μου Απόστολος Κόρτζας εξαιρετος μηχανικός και έντιμος άνθρωπος είχε το θάρρος να ζητήσει έγγραφη εντολή, μας έστειλαν την εντολή, μού τη διαβίβασε ο δ/ντής μου και την άλλη μέρα έκανα τη βάση της κεραίας. Μάλιστα μου είπε και κάναμε εισήγηση στο ΔΣ όπου εξηγούσαμε την περίπτωση και ζητούσαμε την έγκριση της δαπάνης. Οι ραδιοηλεκτρολόγοι δεν είχαν καμιά αντίρρηση. Και έκαναν την κεραία. Τελικά μάθαμε ότι η κεραία αυτή έγινε για να γίνονται παρεμβολές ώστε να μην ακούγεται η ελληνική εκπομπή της Deutsche Welles. Μετά τη χούντα έγιναν ανακρίσεις πως και ποιοι έκανα την κεραία. Μας φώναξαν και εμάς δείξαμε τα έγγραφα και δεν μας ενόχλησε κανείς. Οι ραδιοηλεκτρολόγοι που δεν είχαν έγγραφα τιμωρήθηκαν με αργία ενός μηνός. Αλλοπρόσαλλα πράγματα, λες και θα μπορούσαν να αρνηθούν.

Υπάλληλος στον ΟΤΕ, Περίοδος μεταπολίτευσης 1974-1976

Μετά τη χούντα ξαναέβαλαν τους παλιούς στις, βασικές, διευθυντικές θέσεις και με τοποθέτησαν σαν προϊστάμενο Συντηρήσεως των Κτιρίων του ΟΤΕ σε όλη την Ελλάδα αλλά και των ηλεκτροπαραγωγών ζευγών και των μπαταριών του ΟΤΕ στα κτήρια που ήταν απαραίτητα, όταν είχαμε διακοπή ηλεκτρικού ρεύματος, για την ανεξαρτητοποίηση των τηλεφώνων από τη ΔΕΗ. Από πλευράς πολιτικού μηχανικού δεν υπήρχε ενδιαφέρον. Έκανα ένα πρόγραμμα συντήρησης των κτιρίων και ασχολήθηκα να οργανώσω τη συντήρηση των 100 λεβητοστασίων των κτηρίων και των ηλεκτροπαραγωγών ζευγών όλης της Ελλάδας. Τα ηλεκτρομηχανολογικά των οικοδομών τα ήξερα πολύ καλά γιατί σαν κατασκευαστής πολυκατοικιών είχα πολύ καλή εμπειρία. Αντίθετα οι μηχανολόγοι της υπηρεσίας μου νέα παιδιά χωρίς πείρα δεν ήξεραν τα της κατασκευής. Ελεγε η μπαταρία του νιπτήρα και έψαχναν για μπαταρία αυτοκινήτου, έλεγε σιφόνι δαπέδου και ρωτούσαν τι είναι αυτό. Δικαιολογημένα γιατί η διδασκαλία του πολυτεχνείου ήταν μεν άψογη θεωρητικά αλλά πρακτικά έπασχε. Αυτό δεν ήταν σημαντικό γιατί όποιος ήθελε να ασχοληθεί στην πράξη και δεν ντρεπόταν να ρωτά ακόμη και τον τελευταίο εργάτη πολύ γρήγορα μάθαινε τα πάντα. Μην ξεχνάμε ότι το 1960 όλοι όλοι έμπαιναν στη σχολή μηχανολόγων 35 κάθε χρόνο, όλοι άντρες!!! Η δυνατότητα που είχα να ξέρω πολύ καλά τα μηχανολογικά δημιούργησε ενόχληση στους Μηχανολόγους που έβαλαν το

σύλλογο να με καλέσει και να μου κάνει συστάσεις ότι σαν Πολιτικός μηχανικός δεν επιτρεπόταν να δίνω μηχανολογικής φύσεως οδηγίες. Τσατίστηκα αλλά τι να κάνω. Δεν μπορούσα να κάθομαι σε ένα γραφείο και να νυστάζω. Στο γραφείο ήμουν μόνος χωρίς αντικείμενο. Στην αρχή κρατούσα ένα μολύβι και είχα χαρτιά μπροστά μου και κυριολεκτικά κοιμόμουν. Όταν κτυπούσε κάποιος την πόρτα μου ... ξυπνούσα και έκανα ότι κάτι έγραφα!!! Την εποχή εκείνη παρακολούθησα γερμανικά και πολλά επιμορφωτικά σεμινάρια, ακόμη και για υπολογιστές, με έξοδα του ΟΤΕ. Μετά έβγαινα στο δρόμο και περπατούσα, Τα γραφεία μας ήταν στη Φωκίωνος Νέγρη. Μια μέρα περνώντας από το Μετσόβιο, μπήκα μέσα να θυμηθώ τα χρόνια που πέρασα εκεί και που στην αυλή του έβλεπα συχνά τη γυναίκα μου τη Ζωή που παράλληλα σπούδαζε στη Σχολή Καλών Τεχνών. Χαζεύοντας στο κτίριο της πρυτανείας, ήμουν πια 42 χρόνων, βλέπω ότι σε μια βδομάδα θα γινόταν κατατακτήριες εξετάσεις Πολιτικών μηχανικών σε Μηχανολόγους Ηλεκτρολόγους κατόπιν εξετάσεων σε τρία μαθήματα. Τα δυο παραπλήσια των γνώσεων πολιτικού μηχανικού και το άλλο κρυσταλλογραφία. Μου την έδωσε και έκανα αίτηση. Βρήκα τους επιμελητές είδα ότι μπορούσα να γράψω έμαθα ποια ήταν τα SOS στην κρυσταλλογραφία και κατάφερα να γράψω καλά. Από 42 υποψήφιους για τέσσερις θέσεις πετύχαμε τρεις και ήμουν δεύτερος. Από δω και πέρα τα πράγματα ήσαν απλά. Πάντα τα κατάφερα να μαθαίνω, η πείρα του μηχανικού ήταν σημαντικό προσόν. Είχα πια την οικονομική δυνατότητα να αγοράζω βιβλία και να δημιουργήσω φιλίες με καλούς σπουδαστές που μου

έδιναν τις σημειώσεις των και έβγαζα φωτοαντίγραφα. Καμιά σχέση με τις σπουδές του πολιτικού μηχανικού που δεν υπήρχαν καθόλου βιβλία, ούτε καν φωτοαντιγραφικά μηχανήματα. Η παρακολούθηση ήταν προαιρετική από τους 250 παρακολουθούσαν τα μαθήματα μόνο 8 – 10. Τέλειωσα σε τρία χρόνια με βαθμό λίαν καλώς 7,04 έγινα και μηχανολόγος ηλεκτρολόγος του ΕΜΠ.

Ετσι απέκτησα το δικαίωμα να μιλώ και σε μηχανολόγους!!

Μια στιγμή είπα στο σπίτι μου ότι θα με ενδιέφερε να πάω και στη Νομική και θα πήγαινα για να μιλώ και σαν δικηγόρος, μου χρειάστηκε αρκετές φορές, αλλά η κόρη μου, μού έβαλε ΒΕΤΟ.

Όταν ήμουν στη Συντήρηση, γύρω στα 1975 επί μεταπολίτευσης μας παίρνει τηλέφωνο ο τότε Διοικητής Καβουνίδης και μας λέει ότι ο στρατός σε κάποιο υπόγειο χώρο σε ένα βουνό στην Αττική έχει εγκαταστάσεις και επειδή υπήρχε κρίση με την Τουρκία και τα δυο ηλεκτροπαραγωγά ζεύγη που είχαν δεν είχαν συντηρηθεί και δε δούλευαν, ζήτησε τη βοήθειά μας. Εμείς είχαμε ένα φοβερό συνεργείο τεχνητών που συντηρούσαμε 100 ηλεκτροπαραγωγά ζεύγη με τεράστια εμπειρία και στοκ παντός είδους ανταλλακτικών. Μου λέει λοιπόν ο Καβουνίδης δε θα πάτε να κάνετε κάτι αν δεν πληρώσουν πρώτα 20.000 δρχ και θα πληρώσουν και τα τυχόν ανταλλακτικά. Ο μηνιαίος μισθός μας ήταν 4.000. Την άλλη μέρα έρχεται και με βρίσκει ένας λοχαγός Κα....ς κλαίοντας δεν μπορούμε να δώσουμε λεφτά σώσε με γιατί αν συμβεί τίποτα θα περάσω στρατοδικείο. Πως τα φέρνει ο

διάολος καμιά φορά. Ήταν ανθυπολοχαγός Α2 το 1957 όταν πήγα στη Λάρισα σκαπανέας μηχανικού. Είχα διαβάσει μια αναφορά με επιβολή ποινής 10ήμερης φυλάκισης σε ένα φαντάρο γιατί φορούσε λέει μεταποιημένο σκούφο, δεν ήταν κουμπωμένο μέχρι απάνω το πουκάμισο και είχε στενέψει και το παντελόνι. Είχα την αφέλεια να πω ε ρε σάλτσα που του βάλανε. Ελειπα σε άδεια και όταν γύρισα είχε προτείνει στο Διοικητή μου 10 μέρες φυλάκιση για αντεθνική δράση!! Ο Διοικητής Πολιτικός μηχανικός τη γύρισε πίσω και μου λέει καλύτερα μη μιλάς γιατί και οι τοίχοι έχουν αυτιά.

Του θύμισα την περίπτωση έκανε ότι δε θυμάται τίποτα, είχαν περάσει και 20 χρόνια. Τι να κάνω το θέμα ήταν σοβαρό, παλιότερα ο Καβουνίδης είχε έρθει σε σύγκρουση με τον θείο μου τον Εμμ. Μαυρογένη μετέπειτα και αυτός διοικητής του ΟΤΕ. Πάω στο διευθυντή της Συντήρησης, Καζαμπάκα ραδιοηλεκτρολόγο, πολύ καλός, έξυπνος αλλά τυπικός υπάλληλος, δεν ήθελε και να διακινδυνεύσει, του λέω να στείλω το συνεργείο την Κυριακή χωρίς λεφτά; δε συμφώνησε. Ξανάρθε ο λοχαγός Κα.....ς κλαίγοντας. Φώναξα τα παιδιά του συνεργείου και τους εξήγησα την κατάσταση. Συμφωνήσαμε να πάμε την Κυριακή. Πράγματι πήγαμε έγινε η συντήρηση βάλουμε ανταλλακτικά από τα δικά μας και λειτούργησαν και τα δυο ζεύγη άψογα. Δεν ξέρω αν μπορούσα να το είχα κάνει αν δεν είχα πολλές δουλειές απ έξω και δε με φόβιζε ακόμη και η απόλυση. Τη Δευτέρα το πρωί με φωνάζει ο Καζαμπάκας έντρομος ρε Βασίλη τι θα κάνουμε με το στρατό το θέμα είναι εθνικό, δεν κοιμήθηκα δυο βράδια. Του λέω μην ανησυχείτε το θέμα

λύθηκε τα επισκευάσαμε χθες! Μπράβο μου λέει καλά έκανες αλλά μην το μάθει ο Καβουνίδης! Και δεν το έμαθε..

Με τον Καβουνίδη είχα και άλλο επεισόδιο. Είχα στην υπηρεσία μου ένα πολιτικό μηχανικό που ερχόταν κάθε μέρα στις 10 γιατί είχε ιδιωτικά εργολαβίες. Τον φώναξα και του είπα ότι μπορώ μια φορά τη βδομάδα άντε τρεις φορές στις 15 να του δίνω άδεια να έρχεται στις 10 αλλά κάθε μέρα δε γίνεται. Αυτός με αγνόησε, ο πατέρας του γιατρός του ΟΤΕ πολύ φίλος του Καβουνίδη. Τον ξαναφώναξα και του είπα αν συνεχίσεις θα σε μεταθέσω στο παράρτημα της υπηρεσίας μας στον Πειραιά σε δικτυακά έργα. Αυτός τίποτα. Εγίνα έξω φρενών. Του τράβηξα μετάθεση για Πειραιά. Την άλλη μέρα με παίρνει τηλέφωνο η ιδιαιτέρα του Καβουνίδη και μου λέει κατ εντολή του κ. Καβουνίδη να ακυρωθεί η μετάθεση. Δεν ήξερε ο Καβουνίδης με ποιον έμπλεξε, με ένα ακόμη Μαυρογένη. Φώναξα το μηχανικό και του λέω αν με ξαναενοχλήσει ο Καβουνίδης θα σου ρίξω δέκα μέρες αργία αν συνεχίσεις να έρχεσαι όποτε θέλεις άλλες δέκα. Καλύτερα τη Δευτέρα να πας στη νέα υπηρεσία. Έτσι και έγινε. Όπως καταλαβαίνετε οι Μαυρογένηδες είχαν βεντέτα με τον Καβουνίδη.

Υπάλληλος στον ΟΤΕ μέχρι την άνοδο του ΠΑΣΟΚ 1976-1981, πάλι στην υπηρεσία μελετών και κατασκευών.

Επειδή η υπηρεσία κτηρίων πάλι δεν είχε απόδοση, έκαναν πάλι 8 - 10 κτήρια το χρόνο, με μετέθεσαν

βρέθηκε αυτός;;; Και η πλάκα είναι ότι μου τον τοποθέτησαν στην υπηρεσία μου σαν έκτο. Δεν πάτησε ποτέ γιατί ήταν συνδικαλιστής του ΚΚΕ παρακαλώ.

Κάνω εδώ μια παρένθεση: τα κόμματα διορίζαν τους δικούς τους με κοινή συμφωνία σε ποσοστά κατά τους ψήφους των. Επομένως όλοι έφαγαν!!! Άλλοι λίγο άλλοι πολύ και βέβαια αρκετοί παρα πάρα πολύ. Δίκιο είχε ο Πάγκαλος. Οι τεράστιοι μισθοί και συντάξεις δινόντουσαν από δάνεια . Το 1980 έκανα μια έκθεση για την οργάνωση του ΟΤΕ και την κοινοποίησα στη διοίκηση του ΟΤΕ αλλά και στον αρμόδιο υπουργό.

Στην αρχή της μεταπολίτευσης, υπήρξαν διάφορα παρατράγουδα. Υπήρχε ακόμα η δίωξη των αριστερών. 1975 φάκελος μια δυο τρεις γραμμες χουντικός κομμουνιστής τρελός, ξαφνικά ήρθε μετάθεση της αρχιτέκτονας ΖΓ στη Μυτιλήνη. Δεν υπήρχε λόγος, ούτε ανάγκη να γίνει και φαίνεται ότι κάτι είχε πει και την κάρφωσαν για αριστερή. Είναι γεγονός ότι ήταν προσκείμενη στο ΚΚΕ αλλά ούτε δράση είχε ούτε έδινε δικαίωμα. Ήταν πολύ καλή στη δουλειά της άνθρωπος χαμηλών τόνων. Είδα και έπαθα να ακυρώσω τη μετάθεσή της..

1973 – 1975 Κάνω την τρίτη πολυκατοικία δυο οικόπεδα μαζί 3.000 μ2 σαράντα διαμερίσματα στου Ζωγράφου, 1000 μ3 μπετόν. Η διάστρωση του σκυροδέματος προβληματική, παρούσα η πετρελαϊκή κρίση Η οικοδομή ξεκίνησε με την χούντα και τέλειωσε μετά την πτώση της χούντας. Οι συνταγματάρχες να έχουν σε διατίμηση το στρογγυλό σίδηρο

Μπετονιέρα 1957 στη Λάρισα έργα ΜΟΜΑ

και οι μάντρες να μην πουλούν παρά αν έπαιρνες ... και τετράγωνο εκτός διατιμήσεως για υποστυλώματα. Τέλος πάντων η κατάσταση από σίδερα βολεύονταν. Τώρα υπήρχε και έλλειψη τσιμέντου. Είχα καλουπωμένη και σιδερωμένη την πλάκα του α ορόφου και δεν μπορούσα να προμηθευτώ τσιμέντο. Η διάστρωση γινόταν με τα χέρια και τις παλιές μπετονιέρες. Ο εργολάβος να απειλεί ότι θα ξεκαλουπώσει να πάρει τα ξύλα και να φύγει. Η κατάσταση προβληματική. Χρήματα μόνο για το μπετόν. Πρώτη φορά ρίσκαρα τα πάντα. Και τότε σκέφτηκα το φίλο το Λάμπη. Ήταν μαζί με άλλον ένα μηχανικό εργολάβος κατασκευής του μπετόν του κτηρίου του διοικητικού μεγάρου του ΟΤΕ. Τον παίρνω τηλέφωνο και του ζητώ τρία αυτοκίνητα τσιμέντο. Μου τα έστειλε αμέσως και έτσι κατάφερα να τελειώσω το σκελετό.

Τα χρήματα είχαν τελειώσει εγκατέλειψα το έργο και περίμενα να χάσω τα χρήματα που μέχρι τότε με κόπο είχα μαζέψει. Τυχαία συνάντησα ένα φίλο, εργοδηγό, που ήταν και αυτός μια εποχή υπάλληλος του Βωβού

και είχε ασχοληθεί με κατασκευές. Εψαχνε για οικόπεδο. Του πρότεινα να συνεργαστούμε, και να τελειώσουμε μαζί την πολυκατοικία των σαράντα διαμερισμάτων. Δέχτηκε ευχαρίστως. Προχώρησε η δουλειά με τα χρήματα που έβαλε και φτάσαμε στους σουβάδες. Πώληση καμία. Χριστούγεννα του 75 και βγαίνει το HORA ένα τούρκικο ερευνητικό πλοίο στο Αιγαίο. Κυβέρνηση ΝΔ ο Αντρέας αντιπολίτευση, βγαίνει και λέει βυθίσατε το HORA. Τρελάθηκε ο κόσμος

εκεί που μας είχαν τελειώσει τα λεφτά πουλήσαμε σε μια βδομάδα 5 διαμερίσματα.

Ολοκληρώσαμε τη θηριώδη πολυκατοικία και μας έμειναν και αρκετά κέρδη δυο τριάρια και ένα ρετιρέ ο καθένας μας. Με είχε κουράσει, όμως, τόσο ψυχικά που δε σκεφτόμουν να ξανακάνω πολυκατοικία. Πολλοί φίλοι αντιμετώπισαν σοβαρά οικονομικά και δικαστικά προβλήματα εκείνη την εποχή.

1981 επί ΝΔ ακόμη, είχε τελειώσει η σκυροδέτηση του Διοικητικού Μεγάρου του ΟΤΕ στην οδό Κηφισίας και έψαχναν για προϊστάμενο επιβλέψεως στην αποπεράτωση του κτηρίου. Με κάλεσε ο διοικητής του ΟΤΕ ναύαρχος Σέκερης ένας ευγενής και πολύ καλός άνθρωπος και μου πρότεινε να αναλάβω το έργο. Είχε ενδιαφέρον ήμουν Πολιτικός Μηχανικός και Μηχανολόγος Ηλεκτρολόγος, είχα τεράστια πείρα κατασκευής πολυκατοικιών και η πρόκληση ήταν μεγάλη. Δέχτηκα υπό τον όρο ότι κάθε Παρασκευή στις 2 θα ερχόταν το διοικητικό συμβούλιο του ΟΤΕ στο εργοτάξιο στο Μαρούσι να επιλύονται τα θέματα και να λαμβάνονται άμεσα αποφάσεις και ζήτησα να μετατεθούν και δυο μηχανικοί της επιλογής μου. Εγινε δεκτή η πρότασή μου και εγκαταστάθηκα με την σχετική υπηρεσία στο Μαρούσι, φέρνοντας και τους δυο μηχανικούς της επιλογής μου που τους ήξερα ότι ήσαν έντιμοι, εργατικοί καλοί και έμπειροι. μηχανικοί το κτήριο είναι κυριολεκτικά θηριώδες, χαρακτηριστικό των δικτατοριών. Ο Μουσολίνι, ο Χίτλερ και ο Στάλιν έκαναν τέτοια κτήρια για να δείξουν το μέγεθος της ισχύος των.

Μερικά στοιχεία του έργου: δαπάνης αποπεράτωσης 2.000.000.000, δραχμές, προβλεπόμενος χρόνος αποπεράτωσης 3 χρόνια με μέση ημερήσια δαπάνη αποπεράτωσης περίπου σε ευρώ 7.000.

Επιφάνεια οικοπέδου 50.000 μ²

Επιφάνεια γραφειακών 13 ορόφων χώρων, 50.000 μ²
(100 γραφεία στον όροφο, 1300 περίπου συνολικά)

Επιφάνεια ισογείου 8.000 μ²

Επιφάνεια δυο υπογείων 16.000 μ²

Συνολική επιφάνεια 74.000 μ²

Υψος κτιρίου 75 μέτρα πάνω από το έδαφος

21 ανελκυστήρες, 6 κλιμακοστάσια

6000 παράθυρα αλουμινίου (15.000 μ²)

Το έργο ξεκίνησε κανονικά αρχάς του 1981, επί ΝΔ, αλλά οι μελέτες είχαν ατέλειες, γιατί είχαν γίνει από πρόσωπα που δεν είχαν κατασκευαστική πείρα. Ακόμη και το κεντρικό κλιμακοστάσιο είδα ότι έχει πρόβλημα γιατί σε ορισμένους ορόφους το ύψος μεταξύ των κλιμάκων είναι ανεπίτρεπτα μικρό μόνο 2 μ. Οι ατέλειες της μελέτης έδιναν δυνατότητα στον εργολάβο να ζητά παράταση προθεσμίας και αύξηση τιμών αδικαιολόγητα. Μια μέρα πήγα να δω το Μπάμπη το Βωβό, εθιμοτυπικά, στα κτήρια που έκανε απέναντι. Μάλιστα από ότι είχα ακούσει ο Μπάμπης ήταν στεναχωρημένος γιατί το 13 όροφο κτήριο μας με επιφάνεια 75.000 μ² ήταν κατά τι ψηλότερο από το ψηλότερο δικό του. Πράγματι την εποχή εκείνη ήταν το μεγαλύτερο κτήριο των Βαλκανίων. Εγώ πήγα για μια

τυπική επίσκεψη. Πηγαίνοντας βλέπω συνεργείο να βιδώνει τα παράθυρα που ήταν στη μελέτη μας όμοια. Εμας δεν είχαν αρχίσει ακόμη να κατασκευάζονται. Τον ρώτησα τι συμβαίνει και μου λέει άσε την πάτησαν οι μηχανικοί μας και τα παράθυρα, ύψους 2,50 μ και πλάτους 1,00 μ, απολύτως όμοια με τα 6000 προβλεπόμενα σε εμάς, που άνοιγαν και έκλειναν με ένα μοχλό και που ήσαν κατάλληλα για κτήρια 10-15 μέτρων είναι εντελώς ακατάλληλα για ψηλά κτήρια γιατί οι πιέσεις του αέρα είναι τέτοιες που ο μοχλός ανοίγει και έχουμε είσοδο νερού όταν έχει θύελλα. Είχα παρόμοια εμπειρία από τα κτήρια του ΟΤΕ στα βουνά που είχα αναγκαστεί να κάνω νέα μελέτη παραθύρων και θυρών να ανοίγουν προς τα έξω ώστε με θύελλα και εξωτερική πίεση να κλείνουν καλύτερα και απολύτως στεγανά. Το περίεργο είναι ότι στα βουνά έμπαινε νερό, αν είναι δυνατόν, από την τρύπα της κλειδαρότρυπας. Και εκεί είχα παραγγείλει κλειδαριές με καπάκι εξωτερικά στις κλειδαρότρυπες!!. Ρωτάω το Βωβό και τι θα κάνεις με τον καπνό των τσιγάρων όταν δεν μπορείς να πάρεις αέρα απ έξω;;. Θα δω μου λέει να βγάλω έξω πρώτα το νερό και βλέπουμε. Πήγα στο γραφείο μου προβληματισμένος. Είχα μελέτη για 6.000 παράθυρα που είναι προβληματικά. Το έθεσα το θέμα στο Σέκερη (στη χούντα ήταν πλοίαρχος στο πλοίο που είχε διαφύγει στην Ιταλία μετά το κίνημα του βασιλιά στις 13 Δεκεμβρίου νομίζω του 1967). Το ζήτημα ήταν σοβαρό έπρεπε να αλλάξουμε τη μελέτη για 6000 παράθυρα. Ο εργολάβος θα ζητούσε νέα τιμή και παράταση προθεσμίας. Μου ζήτησε ο Σέκερης να πάει στο Βωβό όλο το Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΤΕ ώστε να αναλάβουν όλοι την ευθύνη της αλλαγής. Το είπα

στο Βωβό και αμέσως έκανε ολόκληρη δεξίωση ακόμη και χαβιάρι προσέφερε. Πήγαμε εκεί τους εξήγησε ότι έπρεπε να αλλάξουν τα παράθυρα και έτσι είχα ομόφωνη απόφαση του Δ.Σ του ΟΤΕ. Εκεί συνέβη και ένα ευτράπελο. Συζητούσαμε ο Μπάμπης εγώ και ο Σέκερης και ρωτούσε πως γνωριζόμαστε. Μετά τις εξηγήσεις κάνει μια αφελή ερώτηση. Και τώρα ποιος από τους δυο σας είναι ποιο πετυχημένος;; Αντε τώρα να απαντήσεις. Εγώ ένας απλός υπάλληλος και ο πολύς Μπάμπης Βωβός που είχε κατασκευάσει μια ολόκληρη πόλη στο Μαρούσι τη Βωβούπολη όπως την έλεγαν. Και τότε πετάγομαι εγώ και λέω μα προφανώς εγώ, κόκκαλο ο Βωβός, συνεχίζω και λέω εγώ παίρνω ένα μήνα το χρόνο άδεια εσύ του λέω;; Σκάσαμε στα γέλια λέει ο Μπάμπης έχεις δίκιο αλλά πώς να αφήσω 200 οικογένειες που κρέμονται από εμένα;; γυρίζει δε στο Σέκερη και του λέει: έχετε ένα διαμάντι στον ΟΤΕ που πολύ ήθελα να τον έχω μαζί μου. Πράγματι στην αρχή της σταδιοδρομίας του, όταν του ανακοίνωσα ότι πάω στον ΟΤΕ μου είχε προτείνει να μείνω μαζί του υπαινισσόμενος κάποια συμμετοχή στην εταιρεία. Του είπα ότι θέλω να κρίνω μόνος μου την τύχη μου και δε θέλω να γίνει αυτοσκοπός στη ζωή μου η επίτευξη πλούτου. Ο Μπάμπης πάντα ήταν φίλος και αν και έχω αρκετό καιρό να τον δω πάντα στεναχωριέμαι για τα προβλήματα που έχει. Είναι άδικο ένας πανέξυπνος, εργατικός δραστήριος αυτοδημιούργητος άνθρωπος να αντιμετωπίζεται έτσι. Τα παράθυρα όμως έχουν και συνέχεια. Εγινε η αλλαγή κάθε πέντε παράθυρα σε ένα άνοιγε ένας φεγγίτης, μόνο, με μύλο PIVOT που όταν φυσούσε συμπιέζεται και κλείνει αεροστεγώς.

Η υπηρεσία της επιβλέψεως του ΔΜ πλαισιωνόταν από υπαλλήλους του ΟΤΕ και τρεις συμβασιούχους μηχανολόγους με εξειδίκευση στον κλιματισμό. Οι οποίοι πολλοί μηχανικοί ήταν χωρίς πείρα επίβλεψης εργασιών οικοδομικών πέραν του σκυροδέματος και δεν τους άρεσε η μετακίνησή μου εκεί γιατί έβλεπαν ότι είμαι σε θέση λόγω πείρας να τους ελέγγω και να εντοπίζω τα λάθη της μελέτης. Επί πλέον υπήρχε πλήρης αναρχία ο καθένας ερχόταν όποτε ήθελε και έφευγε επίσης όποτε ήθελε. Αυτά κόπηκαν έγινε με έγκριση του ΔΣ του ΟΤΕ ένα άτυπο οργανόγραμμα και οργάνωσα μια πλήρη υπηρεσία επιβλέψεως.

Όπως θα ξέρετε οι εργολάβοι πρόσκεινται στις εκάστοτε κυβερνήσεις και φυσικό είναι. Θυμάμαι κάποτε βρέθηκα σε ένα μεγάλο εργολάβο και παρατήρησα στα μαύρα φορολογικά βιβλία του εγγραφές με μπλε, πράσινο, κόκκινο στυλό. Από περιέργεια ρώτησα τι σημαίνει και η απάντηση ήταν α είναι κουπόνια κομμάτων!!!

Επί ΝΔ λοιπόν ο εργολάβος ήταν ΝΔ και ορισμένα στελέχη της υπηρεσίας μου παράγοντες της ΝΔ προσπαθούσαν να βοηθούν τον εργολάβο, τέτοιες εντολές είχαν. Μάλιστα σε μια 5θ/μερη άδεια και ενώ είχα πει να μη γίνει καμία νέα τιμή, ένας μηχανολόγος υφιστάμενός μου άλλαξε κάποια εργασία σημαντικής δαπάνης προς όφελος του εργολάβου ενώ ήξερε ότι εγώ την είχα απορρίψει. Εγίνα έξω φρενών. Η Νομική υπηρεσία μου είπε ότι δεν μπορούσα να ανακαλέσω τη νέα τιμή. Τότε κάλεσα το μηχανολόγο και του είπα ότι αν σε 5 μέρες δεν είχε φύγει από την υπηρεσία θα τον καλούσα σε απολογία και θα του καταλόγιζα τη

δαπάνη. Ήταν στέλεχος της ΝΔ, αδελφός βουλευτή και με τις διασυνδέσεις που είχε την άλλη μέρα έβγαλε μετάθεση σε άλλη υπηρεσία του ΟΤΕ. Κάτι παρόμοιο είχε συμβεί και με ένα ανώτερο διοικητικό υπάλληλο που είχα γραμματέα και αυτός στέλεχος της ΝΔ και αργότερα προσωπάρχης. Διόρισε την κόρη του στον εργολάβο, αν είναι δυνατόν. Του λέω ή φεύγει η κόρη σου ή φεύγεις εσύ. Δε θυμάμαι ποιος έφυγε πάντως ο ένας έφυγε.

Εν τω μεταξύ 1981 γαρ φεύγει η ΝΔ και έρχεται το ΠΑΣΟΚ. Ερχεται σε μια βδομάδα, ο νέος υποδιοικητής του ΟΤΕ Θεοφάνης Τόμπρας, συνταγματάρχης, έμπιστος του Αντρέα γνωστός από τον ΑΣΠΙΔΑ, για επιθεώρηση στο κτήριο. Του εξήγησα ότι πρέπει για να προχωρήσει το κτήριο, κάθε Παρασκευή να έχω πρόσβαση στο ΔΣ του ΟΤΕ για λήψη αποφάσεων. Η πρόταση έγινε δεκτή και πηγαίναμε ομαλά.

Ο εργολάβος άλλαξε και έγινε από μπλε πράσινος. Οι πρασινοφρουροί της υπηρεσίας μου, πλέον, διάκινται ευμενώς αλλά πάντα στα όρια της σύμβασης που επόπτευα αδέκαστα. Υπάλληλος του εργολάβου ένα παιδικός μου φίλος μηχανικός να προσπαθεί να βγούμε λέει ένα βράδυ σε κέντρο με τις γυναίκες μας. Φυσικά δεν υπήρχε περίπτωση να δεχτώ και το εξήγησε ο φίλος στον εργολάβο. Ο εργολάβος επέμενε λέγοντας ότι είναι θέμα τιμής αλλά απογοητεύτηκε οπότε άρχισε να προσπαθεί να με μεταθέσουν για να απαλλαγεί από εμένα. Οι παραδόσεις και οι αρχές της οικογένειας ήταν οι παραδόσεις των ορεινών Κρητικών, δημοκρατία, δημοκρατία, δημοκρατία, εντιμότητα, εντιμότητα, ENTIMOTHTA και δεν υπήρχε

περίπτωση να παραβώ τις παραδόσεις και τις αρχές της οικογένειάς μας.

Χαίρομαι γιατί και τα παιδιά μου σε περιπτώσεις που τους προσέφεραν μίζα στις δουλειές που εργάστηκαν τήρησαν τις παραδόσεις της οικογένειάς.

Και τότε προέκυψε θέμα αλλαγής τιμής των 6000 παραθύρων που άλλαξαν από το συμβατικό σε κάποιο άλλο. Έκανε μια αίτηση ο εργολάβος και ζητούσε μεγάλη παράταση προθεσμίας του έργου και πρόσθετη δαπάνη 110.000.000 δραχμές. Η θέση μου ήταν ότι το νέο παράθυρο είναι απλούστερο και δεν πρέπει να πάρει περισσότερα από 10.000.000 και καμία παράταση. Το κτήριο ήταν θηριώδες και κάθε τι ήταν σε μεγάλο μέγεθος. Πχ για τα παράθυρα χρειάζονταν 300.000 βίδες. Ο εργολάβος δοκίμασε να βάλει γαλβανισμένες αντί για ανοξείδωτες, που προέβλεπε η σύμβαση, τότε το κόστος των ανοξείδωτων ήταν 10/πλάσιο γιατί ερχόντουσαν από Γερμανία. Τώρα έρχονται από Κίνα και είναι μόνο τριπλάσιο. Η διάκριση είναι πολύ απλή η γαλβανισμένη πιάνεται από μαγνήτη η ανοξείδωτη όχι. Ο εργολάβος ξεκίνησε με γαλβανισμένες τον σταμάτησα αμέσως.

Σε κάποια συζήτηση με τον Τόμπρα τον οποίο είχε ενοχλήσει ο εργολάβος για να απαλλαγεί από εμένα, ο Τόμπρας μου λέει Μαυρογένη όταν ήρθα πρώτη φορά στο εργοτάξιο σκέφτηκα ετούτοι τρώνε με δέκα μασέλες, τώρα όμως ξέρω ότι είσαι εντάξει και γι αυτό όποτε θέλεις κάτι να έρχεσαι χωρίς προειδοποίηση να με βρίσκεις. Αυτό με βοήθησε αρχικά αλλά έμπλεξα με το διοικητή ο οποίος είχε ιδιαίτερες φιλίες με τον εργολάβο.

Την εποχή εκείνη μάλιστα έκανε μια βίλα 400 μ2, στο Μαρούσι. Ήταν μπατζανάκης του Ακη. (no coments)

Η οικογένειά μου ήταν αριστερή λόγω νοοτροπίας, αρχών και συγγενείας με το στρατηγό Μάντακα. Δεν έμπλεκα τη δουλειά μου με κόμματα και δεν είχα ανάγκη κανένα γιατί παράλληλα εργαζόμουν σαν ελεύθερος επαγγελματίας με πάμπολλες εργασίες με αποτέλεσμα να έχω οικονομική άνεση και να κάνω αυτό που νομίζω σωστό, χωρίς φόβο να χάσω τη θέση μου..

Το 1972 με την πρώτη πολυκατοικία που έκανα είχα αγοράσει μια μερσεντές με αριθμό 434728, την οποία όμως δεν πολυχρησιμοποιούσα καθ όσον χρησιμοποιούσα ένα σκαραβαίο VW με αριθμό 95381. Μόλις όμως εγκαταστάθηκα στο εργοτάξιο του ΔΜ, στο Μαρούσι, πήγαινα με τη μερσεντές και είπα στο προσωπικό βλέπετε να μη λέτε ότι ο Μαυρογένης έβγαλε μερσεντές στο ΔΜ , τη μερσεντές την είχε πρίν έρθει!!!.

Πρόσφατα στα 86 μου χρόνια πέταξα όλο το αρχείο της 60ετούς επαγγελματικής μου απασχόλησης. 120 πωλήσεις διαμερισμάτων και μονοκατοικιών κατασκευής μου, 100 μελέτες πολυκατοικιών και 600 μονοκατοικιών και αμέτρητους στατικούς υπολογισμούς πολυκατοικιών άλλων μηχανικών, είχα διαχειριστεί

Και έρχομαι στο ΔΜ ο τότε διοικητής, επί ΠΑΣΟΚ και μπατζανάκης του Ακη ήθελε να βοηθήσει τον εργολάβο και δεν προχωρούσε την εισήγηση που είχα κάνει προς το ΔΣ του ΟΤΕ ότι ο εργολάβος δεν πρέπει να πάρει πάνω από

10 εκ αντί των 110 που ζητούσε. Τέλη του 83 έκανα εμπιστευτικό έγγραφο στη διοίκηση και έλεγα ότι είναι απαράδεκτη η μη ενημέρωση του ΔΣ του ΟΤΕ. Τότε μετατέθηκα στην υπηρεσία αγοράς οικοπέδων του ΟΤΕ κατά σύμπτωση μάλιστα σε μια ολιγοήμερη απουσία του Δ/ντή μου και επειδή ήμουν ο αρχαιότερος των υποδιευθυντών και τον αντικαθιστούσα, ήρθε έγγραφο προς το αντικαταστάτη μου από τη διοίκηση που έλεγε ότι σας πληροφορούμε ότι η σχετική εισήγηση παύει να διατηρείται σε εκκρεμότητα.... και εφόσον θεωρείτε σκόπιμο να την επανεισαγάγετε ... σε συνεννόηση με τον κ. διοικητή.

Υστερα από λίγο ακούστηκαν φήμες ότι κάτι έτρεχε με το διοικητή Ο Υπουργός Σήφης Βαλυράκης ήθελε να τον διώξει ο Ακης αντιδρούσε και κάποια στιγμή μάθαμε ότι ο διοικητής έκτιζε βίλα στο Μαρούσι 405 μ2, που σε ερώτηση δημοσιογράφων που τα βρήκε τα λεφτά είχε πει ότι τα έφερε από τη Γερμανία η γυναίκα του. Σημειώνω εδώ ότι τη μελέτη της βίλας είχε υπογράψει γνωστός του αρχιτέκτονας που είχε προσληφθεί στην υπηρεσία μας και είχε αποσπασθεί στη διοίκηση.

Κάποια στιγμή μάθαμε ότι επιστρέφοντας από Ισπανία του την είχε στήσει ο Τόμπρας πίσω από την κυρία είσοδο των γραφείων της διοίκησης, Σταδίου 15 και με την απειλή περιστρόφου δεν τον άφησε να μπει.

Δεν ανήκα ποτέ σε κανένα κόμμα και αυτό μου επέτρεπε να είμαι ανεξάρτητος. Οι δεξιοί με θεωρούσαν κουμουνιστή, άλλωστε τέτοιες ήταν και οι επίσημες πληροφορίες. Οι ΚΚΕ με θεωρούσαν χουντικό και οι

ΠΑΣΟΚΟΙ τρελό. Πιθανώς οι τελευταίοι να είχαν κάποιο δίκιο.

Δυο επεισόδια είναι χαρακτηριστικά της δύσκολης περιόδου.

Ένα όταν το 1976 περίπου, στη μεταπολίτευση, επί πρωθυπουργίας Ράλλη ΝΔ, μου ανέσυραν το φάκελο με το προπατορικό αμάρτημα και δόθηκε εντολή να μη λαμβάνω γνώση εμπιστευτικών εγγράφων που έχουν σχέση με κτήρια ΟΤΕ που υπήρχαν εγκαταστάσεις ΝΑΤΟ. Δυο τινά πρέπει να συνέβησαν. Το ένα είναι ότι γινόταν συζήτηση στο γραφείο με κριτική για άνοδο της αριστεράς. Με ρώτησαν τη γνώμη μου. Είπα εγώ δεν μπορώ να δεχτώ κουμμουνιστικό πολίτευμα γιατί πιστεύω στην ελευθερία της έκφρασης πράγμα που δεν μπορεί να συμβεί με κουμμουνιστικό πολίτευμα, αν όμως ο ελληνικός λαός τρελαθεί και ψηφίσουν 51 % κουμμουνισμό ε τότε πρέπει να γίνει. Στην ομήγουρη υπήρχαν στελέχη της ΝΔ και πιθανόν να το κάρφωσαν.

Δεύτερο εκείνη την περίοδο είχε επανέλθει από την Τασκένδη ο αδελφός του πεθερού μου που ήταν αξιωματικός του Δημοκρατικού στρατού. Τον φιλοξενήσαμε ένα μήνα στο σπίτι μας. Στην πολυκατοικία έμενε ένας χωροφύλακας ασφαλείας.

Μεταπολίτευση και να γίνονται τέτοια πράγματα;;; έκανα αίτηση και ζητούσα ή να αρθεί αμέσως η μομφή ή να μου δώσουν 6 μήνες εκπαιδευτική άδεια , ήμουν στο τελευταίο εξάμηνο του ΕΜΠ. Παράλληλα τηλεφώνησα στην αδερφή του πεθερού μου, μεγαλοβιομήχανο της Θεσσαλονίκης η οποία είχε κάνει τις απαιτούμενες ενέργειες για να επαναπατριστεί ο αδελφός της, ένας

εξαίρετος άνθρωπος. Η αδελφή του πεθερού μου κατέβηκε στην Αθήνα αμέσως και πήγαμε μαζί στον υπουργό Μούτσιο και το θέμα λύθηκε πάραυτα.

Με την ευκαιρία με τη γνωριμία με τον υπουργό κάθε τόσο με έπαιρνε τηλέφωνο. Βασίλη να δώσεις μια μελέτη κτιρίου στον τάδε φίλο μου. Κάποια στιγμή πήρε και ο φίλος του υπουργού μελέτη αξιοκρατικά πάντα.

Ήταν εποχή που ήμουν προϊστάμενος μελετών κτηρίων και επειδή δεν προλάβαινε η υπηρεσία να εκπονούνται όλες οι μελέτες, των μεγάλων κτηρίων, από αυτήν δίναμε καμιά δεκαριά το χρόνο και σε εξωτερικούς μελετητές με κριτήρια αυστηρά που τα είχα περάσει από το ΔΣ του ΟΤΕ και δεν υπήρχε περίπτωση να αμφισβητήσει κανείς την επιλογή μας. Τόσο που κάποιος εξεπλάγη όταν τον ειδοποιήσαμε ότι του ανετέθη μελέτη. Μας λέει πρώτη φορά παίρνω μελέτη από δημόσιο χωρίς.... μέσον. Οι υπηρεσίες μας είχαν βγάλει όνομα εντιμότητας!

Το επάγγελμα του μηχανικού έχει πολλές δυσκολίες από γεγονότα μη ελεγχόμενα που πολλές φορές έχουν δυσμενείς συνέπειες.

Στη δική μου περίπτωση είχα αρκετά τέτοια.

Το 1975 το Πάσχα σαν υπάλληλος του ΟΤΕ έκανα πενθήμερη περιοδεία σε Αγρίνιο. Πάτρα, Πύργο, Καλαμάτα και Ναύπλιο. Το πρωί του Σαββάτου στο Ναύπλιο, μόλις κατέβηκα από το δωμάτιο για να πάω στο κτίριο του ΟΤΕ. Στη ρεσεψιόν με περίμενε ένας χωροφύλακας και μου είπε ότι καταζητούμαι για 15/θήμερη φυλάκιση, που μου είχε επιβληθεί το

1973 για άγνωστο λόγο. Εμεινα άναυδος γιατί δεν περίμενα τέτοιο πράγμα. Φώναξα τη Ζωή πήγαμε μαζί στο τμήμα όπου μου επέδειξαν το δελτίο της... εγκληματολογικής υπηρεσίας και είχα δικαστεί ερήμην σε 15 μέρες φυλακή, το 1973, τίποτα άλλο. Ρώτησα τον Δ/τή του τμήματος τι πρέπει να κάνω. Μου είπε ότι πρέπει να συνεννοηθώ με δικηγόρο να πληρωθεί η φυλακή για να μπορέσω να φύγω. Αλλιώς θα έπρεπε να μείνω το Σαββατοκύριακο στη φυλακή και τη Δευτέρα με χειροπέδες να μεταχθώ στην Αθήνα με την κλούβα της Αστυνομίας.

Πήγα στον ΟΤΕ έκανα τη δουλειά μου και παράλληλα πήρα τηλέφωνο τον άνδρα μιας φίλης της Ζωής που ήταν υπάλληλος στα δικαστήρια. Σε λίγο έμαθα ότι είχα δικαστεί ερήμην γιατί ένας εργολάβος πολυκατοικίας είχε αφήσει υλικά στο πεζοδρόμιο της οδού Αχαρνών και Θήρας όπου ήμουν επιβλέπων. Παρακάλεσα το γνωστό μου να πληρώσει τα απαιτούμενα χρήματα (4000 δρχ.) για να με αφήσουν ελεύθερο. Πήγα στο Δ/τή της Αστυνομίας, που με δική του ευθύνη με είχε αφήσει ελεύθερο, μου είχε ζητήσει να αφήσω τη μερσεντές έξω από το τμήμα και του είπα τα καθέκαστα. Ωραία μου λέει φτηνά τη γλύτωσης, πήγαινε στον Εισαγγελέα και πες του μόλις έλθει το τηλεγράφημα να μας τηλεφωνήσει για να μπορέσεις να φύγεις. Πήγα στον αντικαταστάτη του Εισαγγελέα, γιατί ο ίδιος έλλειπε με άδεια. Ο αντικαταστάτης ήταν τύπος Σαρτζετάκη, μόλις του είπα τα καθέκαστα έβαλε τις φωνές. Και πως κυκλοφορείς ελεύθερος, χωροφύλαξ... έρχεται όλο απορία ο χωροφύλακας που ήταν έξω από την πόρτα;;

Χειροπέδες και στο κρατητήριο!!! Μου κόπηκαν τα γόνατα. Με πήρε αγκαζέ ο χωροφύλακας και βγήκαμε έξω. Είχε κρυφακούσει την ιστορία και μου λέει, από τα Χανιά είσαι, (ήταν και αυτός από τα Χανιά), άστον να λέει πήγαινε στο τμήμα και εγώ θάχω το νου μου, μόλις έρθει το τηλεγράφημα θα τηλεφωνήσω. Πήγα στο τμήμα πολύ στεναχωρημένος. Μόλις με είδε ο αστυνόμος μου λέει, ήρθε το τηλεγράφημα μπορείς να φύγεις. Έκανα δυο δικαστήρια αθώωθηκα και πήρα και τα χρήματα πίσω.

Άλλη μια φορά είχα υπογράψει μια επίβλεψη στο κουμπάρο μου, υπομηχανικό, τον Παν. Σκαρλάτο. Ο εργολάβος κατασκευής έβγαλε τα ξύλα προστασίας από ένα φωταγωγό και μεταφέροντας τσιμεντολίθους έπεσε μέσα στο φωταγωγό!!! Εσπασε τα πόδια του πήγε στο ΚΑΤ. Ευτυχώς που δεν σκοτώθηκε γιατί περιέγραψε τα γεγονότα και είπε ότι αυτός έφταιγε οπότε απαλλάχτηκα με βούλευμα και δεν παραπέμφθηκα να δικαστώ, γιατί δυστυχώς για κάθε ατύχημα είναι υπεύθυνος ο Επιβλέπων Μηχανικός.

Μια άλλη φορά σε πολυκατοικία στην οδό Θησέως στην Καλλιθέα, ο εργολάβος δεν έβαλε το μηχανοσίφωνα αποχέτευσης στην πρασιά όπως προβλεπόταν από τα σχέδια, αλλά τον άφησε μέσα σε ένα υπόγειο. Ο μηχανοσίφοντας βούλωνε, πράγμα σύνηθες και το υπόγειο πλημμύριζε, γιατί οι από πάνω εξακολουθούσαν να ρίχνουν νερά. Ο εργολάβος είχε τσακωθεί μαζί του για άλλους λόγους και δεν έβγαζε το μηχανοσίφωνα έξω παρ όλο που η δαπάνη ήταν ελαχίστη. Ο άνθρωπος έκανε αγωγή για μη τήρηση της μελέτης και πήγαμε κατηγορούμενοι ο εργολάβος και

εγώ (ο επιβλέπων). Τα είπαμε στο δικαστήριο και ο πρόεδρος έξω φρενών τα έβαλε μαζί μας που τρώτε τα λεφτά του κόσμου και δεν κάνετε τη δουλειά σας..... Εκείνη τη στιγμή πέφτει κάτω νεκρός ο μηχανολόγος του πελάτη. Η δίκη αναβάλλεται και ο δικηγόρος, θείος του εργολάβου λέει στον ανηψιό του να βγάλει το μηχανοσίφωνα έξω γιατί θα φάμε φυλακή. Ετσι και έγινε. Είχε οριστεί δικάσιμος για κάποια Δευτέρα και το Σάββατο είχε οριστεί αυτοψία από το σχέδιο πόλεως να βεβαιώσει ότι είχε τελικά εφαρμοστεί η μελέτη. Πήγαμε την καθορισμένη ώρα, ήρθε ο υπάλληλος της πολεοδομίας να κάνει αυτοψία και ω του θαύματος μπλακ αουτ της ΔΕΗ. Φεύγω λέει ο υπάλληλος δεν μπορώ να δω τίποτα, ξαναορίστε αυτοψία. Βρε τη Δευτέρα δικαζόμαστε. Τίποτα αυτός να φεύγει. Μου δίνει ο εργολάβος ένα χιλιάρικο (περίπου 500 ευρώ αξιακά) και μου λέει δώστου το. Τι να κάνω κινδύνευα τη δευτέρα να τιμωρηθώ με φυλάκιση. Του έβαλα το χιλιάρικο στην τσέπη και αυτός συνέχιζε να φεύγει. Τι θα γίνει του λέω. Ελα να πάρεις το χαρτί στις δύο το μεσημέρι. Ηταν η πρώτη και τελευταία, φορά που δωροδόκησα. Απαλλαγίκαμε τη Δευτέρα.

Σε εργασίες είχα και μικρότερα προβλήματα κυρίως κατασκευαστικών δυσκολιών. Ετσι ανέλαβα τη μελέτη και επίβλεψη μικρής πολυκατοικίας εξαορόφου ,επιφανείας κατόψεως 120 μ2 στον όροφο, στην οδό Ξούθου, πλάτους 6 μέτρων, στο κέντρο της Αθήνας. Οι συνθήκες κατασκευής πολύ δύσκολες περίξ του οικοπέδου διώροφα παλιά λιθόδημητα και ετοιμόρροπα. Η εκσκαφή πολύ δύσκολη. Ζήτησα τη βοήθεια του Μπάμπη πράγματι οι συμβουλές του ήταν σωτήριες. Άφησα το πίσω ταμπάνι άσκαφτο για τρία μέτρα

πλάτος για να συγκρατεί τα διπλανά και το πίσω κτίρια, έβαλα ζευκτό ξύλινο παράλληλο με την όψη να κρατά τα απέναντι και έριξα το μπετόν θεμελίων, υπογείου και ισογείου χωρίς να γίνουν μεν οι κολώνες όπου υπήρχε το χώμα αλλά έγιναν τα δοκαρια και οι πλάκες. Αφού έγιναν αυτά και τα γύρω κτίρια με τα περιμετρικά δοκάρια του ισογείου είχαν πια σταθεροποιηθεί τότε σκάφτηκε το υπόλοιπο τμήμα του εδάφους και έγινε και η διάστρωση των υποστυλωμάτων και των πίσω θεμελίων. Κατά την κατεδάφιση του υπάρχοντος προκειμένου οικοδομηθεί το νέο ακολούθησα την οδηγία του Μπάμπη να πηγαίνω καθημερινά πρωί και μεσημέρι ώστε αν συμβεί κάποιο ατύχημα και ο δικαστής ρωτήσει ερχόταν ο επιβλέπων ,, βεβαιώσουν ότι ήταν συνεχώς παρών!!! Ευτυχώς δε συνέβη τίποτα. Τα ίδια προβλήματα είχα και στην ανέγερση ενός παρόμοιου ακινήτου στην οδό Αλκιβιάδη και αυτού σε μια πάροδο Πειραιώς κοντά στην Ομόνοια., πλάτος όψης 6,50 μ και επιφάνεια ορόφου επίσης 120 μ² , αλλά είχα πλέον την κατάλληλη εμπειρία.

Ενδιαφέρουσα ήταν και η περίπτωση ενός Ελληνοαμερικανού με μεγάλη καφετέρια στην Ομόνοια, ο ίδιος που είχε και την Ξούθου, και ο οποίος ήθελε να κατασκευάσει σε ένα οικόπεδο της οδού Νοταρά στον Πειραιά –Τρούμπα - σε ένα οικόπεδο 26 μέτρα πρόσοψη και 8 βάθος ένα διώροφο κτίσμα ... με 9 γκαρσονιέρες ανεξάρτητες με κατευθείαν πρόσβαση, για ευνόητη χρήση, όλες από το δρόμο. Έκανα τη μελέτη με επιτυχία και εκεί γνώρισα και τον εργολάβο Ευθ. με τον οποίο γίναμε και φίλοι. Ο εργολάβος αυτός ένας ιδιόρρυθμος τύπος έκανε 4 – 5 μικρές με

αντιπαροχή, πολυκατοικίες αργότερα με δικές μου μελέτες γύρω στα 1965 – 75 στο Γουδί. Κάθε Πάσχα που έστελνε ένα αρνί και μερικά μπουκάλια κρασί και τα Χριστούγεννα γαλοπούλα και κρασί. Από αυτόν πήρα την πρώτη συγγραφή υποχρεώσεων ανέγερσης με αντιπαροχή, ήταν όλη όλη 5-6 σελίδες !!! όλα αόριστα. Από τον τελευταίο ιδιοκτήτη ζήτησε να συμφωνήσει στην πώληση διαμερισμάτων από τα σχέδια παρά τη συμφωνία και ο ιδιοκτήτης δεν ενέδωσε οπότε για να τον εκδικηθεί χάλασε τον κόσμο να βρει μια πήλινη !!! ναι πήλινη λεκάνη να του βάλει στην τουαλέτα μια και η συγγραφή δεν όριζε τι είδους θα είναι η λεκάνη!!! Σημειώνω εδώ ότι για την οικονομία της κατασκευής, εκείνη την εποχή, πλακάκια στα λουτρά έμπαιναν μόνο πάνω από τη μπανιέρα σε ύψος 60 εκ και πάνω από το νιπτήρα 60 X 60 εκ. στη δε κουζίνα μόνο πάνω από τον πάγκο. Όλα τα άλλα ριπολίνες Δεν ξανάκανε πολυκατοικία για πολλά χρόνια αλλά συνέχισε να μου στέλνει αρνιά και γαλοπούλες. Η πλάκα είναι ότι ξαφνικά με παίρνει τηλέφωνο μετά από πολλά χρόνια ζητώντας μου να τον βοηθήσω να λύνει, ήταν υπομηχανικός, ασκήσεις γεωμετρίας όπως του είχε συστήσει ο γιατρός γιατί είχε κρίσεις άνοιας. Έτσι και έγινε, κύκλος των 9 σημείων, εφαπτόμενοι κύκλοι Απολλώνιου και ευθείες, γεωμετρικοί τόποι κλπ κλπ μπήκαν στην ημερήσια διάταξη.

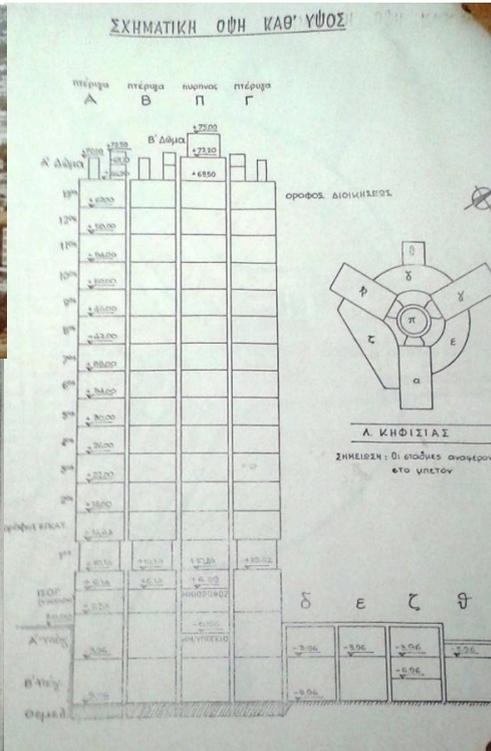
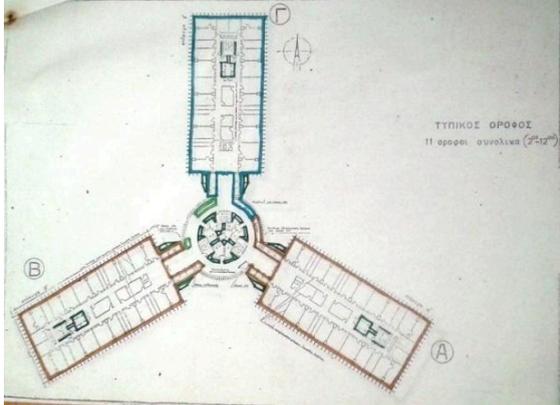
Μια μεγάλη πολυκατοικία έκανα εκείνη την περίοδο μαζί με κάποιο φίλο που είχε αδερφό στην ασφάλεια της περιοχής. Το συζήτησα μαζί του άνοιξε το φάκελό μου με τις δυο γραμμές στο τελευταίο εξώφυλλο, που σήμαιναν κουμουνιστής χωρίς δράση και αφού τον

ξεφύλλισε μου λέει δε βλέπω καμιά κατηγορία αλλά μην παίρνεις το ΒΗΜΑ παίρνει την ΑΚΡΟΠΟΛΗ όλες τα ίδια γράφουν.

Με τους ΠΑΣΟΚΟΥΣ είχα πολλά προβλήματα γιατί ήταν απρόβλεπτοι και έξω από κάθε λογική Με τη δεύτερη τετραετία είχαν πάρει τα μυαλά τους αέρα. Όταν ήμουν λοιπόν γύρω στα 1983 προϊστάμενος επιβλέψεως Διοικητικού. Μεγάρου με φώναξε ο Σήφης Βαλυράκης υπουργός Συγκοινωνιών τότε σε μια μεγάλη σύσκεψη με δικηγόρους και εκπροσώπους του υπουργείου οικονομικών και διαπραγματευόταν την πώληση του ΔΜ στο υπουργείο οικονομικών και θεωρούσε ότι σε 6 μήνες θα ήταν έτοιμο. Του λέω ότι υπάρχουν δυο προβλήματα σοβαρά το έργο δεν μπορεί να τελειώσει πριν από τρία χρόνια γιατί αυτή είναι η προθεσμία του εργολάβου, μου λέει ότι θα τον πληρώσουμε παραπάνω να τελειώσει σε 6 μήνες. Λέω και να τον πληρώσεις δεν μπορεί γρηγορότερα. Και υπάρχει και δεύτερο, το κτίριο άρχισε επί χούντας και οι τότε διοικούντες είπαν στο προσωπικό δε θα πάρετε αύξηση δυο χρόνια για να βάλουμε τα λεφτά στα έξοδα του κτηρίου και το προσωπικό δέχτηκε. Ο Βαλυράκης λέει αυτό δε μας ενδιαφέρει. Αλλά του λέω ότι υπάρχει και κάτι που με κανένα τρόπο δεν ξεπερνιέται το οικόπεδο 50 στρέμματα έχει απαλλοτριωθεί για να γίνει κτήριο του ΟΤΕ και νομικά θα κηρυχθεί άκυρη η απαλλοτρίωση. Δικηγόρος είσαι ή μηχανικός μου λέει. Λέω Μηχανικός είμαι, εδώ έχεις δυο δικηγόρους ρώτα τους τι λέει το σύνταγμα του ελληνικού κράτους. Μούγκα οι δικηγόροι δε θέλουν να έρθουν σε σύγκρουση αλλά καταλαβαίνει ότι υπάρχει θέμα. Μου λέει θα αλλάξουμε το σύνταγμα. Του λέω η αλλαγή θέλει

4 χρόνια αναθεωρητική βουλή κλπ. Εμείς θα διοικούμε 20 χρόνια. Αυτό του λέω είναι δικτατορία και ο ελληνικός λαός δε θα το δεχτεί. Θύμωσε μου λέει είσαι ξεροκέφαλος. Και τότε δεν κρατήθηκα και του λέω είμαι από τσοι Λάκκους δεν είμαι και από το Φουρνέ. Με έδιωξε από τη σύσκεψη και βέβαια το κτήριο είναι ακόμη στον ΟΤΕ. Για όσους δεν κατένε (ξέρουν) οι Λακκιώτες ήταν επί τουρκοκρατίας οι πιο πεισματάρηδες Κρητικοί. Είναι χαρακτηριστικό το Λακκιώτικο πείσμα. Θυμήθηκα και το ανέκδοτο που δυο συντέκνοι, Λακκιώτες κάθονται στους Λάκκους και βλέπουν κάτω στο Φουρνέ, λόγω υψομέτρου, τους ανθρώπους σαν μερμήγκια και λέει ο ένας στον άλλο λες σύντεκνε νάχουν οι κατωμερίτες ψυχή;;; και απαντά ο άλλος ε και νάχουνε θάναι σαν του πουλιού.

Όταν μου είπε ο Βαλυράκης δικηγόρος είσαι η μηχανικός, θυμήθηκα την κόρη μου που σπούδαζε οικονομικά στο Πάντειο και μετά τους Μηχανολόγους εξέφρασα την επιθυμία να πάω στη Νομική. Μου είχε πει, δεν κατάλαβα ποτέ γιατί, αν πάς εγώ παρατάω την Πάντειο. Α ρε Σήφη σκέψου να είχα πάρει και πτυχίο Νομικής δε θάχε πλάκα; Η πλάκα είναι ότι μετά από πολλά χρόνια σε προεκλογική περίοδο τότε που το ΠΑΣΟΚ είχε αρχίσει να πέφτει, λίγο πριν

την εκλογή Μητσοτάκη, έγινε σύναξη στο σπίτι του Σήφη και με πήγε ο πολιτευόμενος πολιτικός μηχανικός και φίλος Μανώλης Μπαντουβάκης. Με είδε ο Σήφης θυμήθηκε ποιος ήμουν και του λέω δεν το πούλησες στο Υπουργείο οικονομικών το κτήριο του ΟΤΕ, βλέπεις πως είχα δίκιο το κτήριο είναι του ΟΤΕ και δε βλέπω ούτε το σύνταγμα να αλλάξατε ούτε δικτατορία να κάνατε.

Είχα και άλλα προβλήματα επί ΠΑΣΟΚ. Όπως γράφω παραπάνω είχαμε τρεις μηχανολόγους ειδικούς στον κλιματισμό με σύμβαση έργου που τους είχα βρει εκεί με απόφαση διοικητικού συμβουλίου που έλεγε, η απόφαση, ότι επειδή δεν μπορούν λόγω νόμου να προσληφθούν μόνιμοι θα εργάζονται όπως οι άλλοι μηχανικοί στον ΟΤΕ. κάποια στιγμή όμως βάζει πάλι ο διάολος το ποδαράκι του και ο ένας εξ αυτών βάζει υποψηφιότητα δημοτικού συμβούλου σε συνδυασμό της ΝΔ. Αμέσως τους απολύουν και τους τρεις με τη

δικαιολογία ότι δε χρειάζονται, χωρίς να με ρωτήσουν. Κάνω έγγραφο στη διοίκηση και τις Νομικές υπηρεσίες ότι δεν μπορεί να προχωρήσει το έργο και ότι είναι απαραίτητοι. Γιατί δε διαθέτουμε στον ΟΤΕ μηχανικούς που να ξέρουν κλιματισμό. Με αγνόησαν. Στη συνέχεια έκαναν οι απολυθέντες αγωγή κατά του ΟΤΕ με το αιτιολογικό ότι ήταν σαν υπάλληλοι και ζητούσαν αποζημίωση αναίτιας απόλυσης. Στη δίκη μου ζήτησαν οι Νομικές Υπηρεσίες να πάω μάρτυρας ότι δεν τους χρειαζόμαστε. Τους είπα ότι δεν υπάρχει κανείς να πάει να πει ψέματα. Πήραν μια γενναία αποζημίωση και ο Κ.Μ διοικητής, τότε, με κάλεσε σε απολογία και εμένα και τον άμεσο προϊστάμενο τους Μηχανολόγο με απειλή απολύσεως με ηλίθια επιχειρήματα πχ γιατί έκαναν έγγραφο με οδηγίες στον εργολάβο. Πήγα στο ΤΕΕ βρήκα τον πρόεδρο Δεσύλλα συμμαθητή και φίλο ο οποίος έκανε διαβήματα και δημοσιεύσεις στον τύπο εναντίον της διοίκησης του ΟΤΕ που δεν αφήνει τους μηχανικούς να κάνουν απρόσκοπτα τη δουλειά τους και έμεινε η απολογία αναπάντητη κανένα χρόνο. Ο Κ. Μ εξεδιώχθει από τον Τόμπρα και κάποια στιγμή που είδα τον Τόμπρα, όπως είπα είχα πολύ καλές σχέσεις μαζί του έδωσε εντολή να ακυρωθεί η κλήση σε απολογία, Οι φωστήρες των Νομικών υπηρεσιών μου κοινοποίησαν την ακύρωση με την προτροπή να είμαι περισσότερο προσεκτικός στο μέλλον. Αστραψε και βρόντηξε τους είπα να μου πουν τι λάθος έκανα για να προσέχω στο μέλλον. Και τότε μου απάντησαν προφορικά να ρωτήσω τις διοικητικές υπηρεσίες, τους έκανα ένα έγγραφο και ρωτούσα αλλά απάντηση δεν πήρα ποτέ, εδώ που τα λέμε τι να πουν.

Όταν ήμουν στο ΔΜ υπέστην φοβερές πιέσεις, μέχρι.. απειλητικά τηλέφωνα γινόντουσαν στη γυναίκα μου . Μια δευτέρα πήγα στο γραφείο μου είχε γίνει διάρρηξη και ενώ δεν έλειπε τίποτα, δεν είχα και τίποτα, είχαν περιχύσει με κόκα κόλα όλα τα έγγραφα και τη γραφομηχανή

Ο Τόμπρας δεν ήθελε να με μεταθέσει με δική του πρωτοβουλία, παρά τις πιέσεις του εργολάβου γιατί πιθανόν να φοβόταν μην κατηγορηθεί, μου είπε κάποια στιγμή κοίτα αν έχεις πρόβλημα κάνε μια αίτηση ότι κουράστηκες να σε μεταθέσω. Του είπα ξέρεις εγώ είμαι ορεινός Κρητικός και δεν κουράζομαι ποτέ αν θέλετε να κάνετε χάρη στον εργολάβο βρείτε αντικαταστάτη.

Μετά τη μετάθεσή μου από το διοικητή Κ.Μ μου λέει ο Τόμπρας να πάω διευθυντής στα συνεργεία του ΟΤΕ σαν μηχανολόγος. Δε δέχτηκα προτίμησα να κάνω το μεσίτη. Και να προσπαθήσω να πάρω σύνταξη. 25 χρόνια στις ποιο δύσκολες θέσεις δε μου επέτρεπαν να ασκώ το προσοδοφόρο ελεύθερο επάγγελμα.

Κάποια στιγμή βρισκόμουν σε συνέδριο ανωτάτων στελεχών, την εποχή που ο Τόμπρας μου είχε προτείνει να πάω διευθυντής στα συνεργεία και ακούω στο διάλειμμα ένα ΠΑΣΟΚΟ συνδικαλιστή μετέπειτα διοικητή του ΙΚΑ να λέει και ποιος είναι ο Μαυρογένης (που θέλει ο Τόμπρας να τον βάλει διευθυντή στα συνεργεία;; είναι δικός μας;;;) Τον έπιασα από το γιακά και του λέω εγώ ρε είμαι ο Μαυρογένης και δεν είμαι κανενός έχω δικό μου κόμμα και είπα στον Τόμπρα ότι δεν τη θέλω τη θέση γιατί θέλω να φύγω από τον ΟΤΕ γιατί σας σιχάθηκα και εσάς και τα ρουσφέτια σας. Κόκκαλο ο ΡΣ.

Στο τέλος μετά από 25 χρόνια στον ΟΤΕ είχα δικαίωμα να πάρω σύνταξη αλλά υπό την προϋπόθεση ότι θα είχα γίνει Διευθυντής. Επί ΝΔ είχαμε κάνει 42 υπάλληλοι αγωγή και ζητούσαμε να προαχθούμε αφού είχαμε όλοι πολλά προσόντα εν σχέση με τους μέχρι τότε προαχθέντες. Ο ΟΤΕ είχε προσφύγει στο εφετείο είχαμε κερδίσει και οι 42. Επί ΝΔ οι 25 Νεοδημοκράτες είχαν αποκατασταθεί και είχαν πάρει το βαθμό του Διευθυντή. Ηρθε το ΠΑΣΟΚ και αποκατέστησε και τους υπόλοιπους 16 ΠΑΣΟΚΟΥΣ έμεινα μόνο εγώ (από τους 42) και για μένα προσέφυγε ο ΟΤΕ στον Άρειο Πάγο. Όπως είπα είχα την άδεια από τον Τόμπρα να τον βλέπω όποτε ήθελα, τον είχα βοηθήσει κιόλας στη διαμάχη του με το διοικητή. Πήγα τον βρήκα και έδωσε αμέσως εντολή να αποσυρθεί η προσφυγή στον Άρειο Πάγο. Έτσι υπέβαλα την παραίτησή μου και τι νομίζετε ότι έγραψαν σε αυτή οι Νομικές Υπηρεσίες ότι παραιτούμαι τυχόν αναδρομικών και ότι τα ανωτέρω ισχύουν με την προϋπόθεση ότι θα αποχωρήσω από τον ΟΤΕ συνταξιοδοτούμενος εντός ευλόγου χρόνου το πολύ μέχρι 30.6.1987 (το έγγραφο έχει ημερομηνία πρωτοκόλλου 13.2.1987. Το υπέγραψα το πήρα πήγα στον Τόμπρα που είχε σύσκεψη και τον έβαλα και το υπέγραψε και έφυγα αυθημερόν από τον ΟΤΕ. Μετά έκανα ένα έγγραφο στο ΔΣ του ΟΤΕ που τους περνούσα γενεές 14 λέγοντας ότι είναι απαράδεκτοι να βάζουν τέτοιους όρους παράνομους και η συμπεριφορά τους ήταν εξοργιστική. Χαίρομαι που έφυγα από τον εναγκαλισμό ενός κράτους που διαιωνίζει το ρουσφέτι και το μέσον.

δυνάμεις ενήργησαν . Τελικά μετά παρέμβαση του Γεν. Δ/ντή κ. Β. Τάμπρα η Δ/νση Νομικών Υπηρεσιών δέχτηκε να παραιτηθεί από την αναίρεση στον Άρειο Πάγο, πλην όμως παρά την εκφρασθείσα άποψη του Γεν Δ/ντή να μη γίνει περικοπή στο ποσό που έπρεπε να πάρω σαν μισθολογικές διαφορές, περίπου 800 χιλ., η Δ/νση Νομικών Υπηρεσιών από υπερβάλλοντα ζήλο με υποχρέωσε να παραιτηθώ από ποσό 430 χιλ. περίπου . Το πλέον αχαρακτήριστο, ανεπίτρεπτο και απαράδεκτο είναι ότι τη τελευταία στιγμή ο συντάκτης (Νομικός) του εγγράφου συμβιβασμού , θέλω να πιστεύω με άγνοια της Διοικήσεως του ΟΤΕ , συμπλήρωσε παράγραφο σύμφωνα με την οποία θα έπρεπε να αποχωρήσω του ΟΤΕ συνταξιοδοτούμενος, μέχρι 30.6.87

Είναι πρωτόκουστο και απαράδεκτο συνάδελφοι το γεγονός να σε υποχρεώνουν να παραιτηθείς για να αναγνωρίσουν δικαστικές αποφάσεις και διερωτώμαι ποιές σκοπιμότητες κρύβονται πίσω από αυτές τις ενέργειες που δεν έχουν ξανασυμβεί στον ΟΤΕ.

Τελειώνοντας σας απευθύνω συναδελφικά χαιρετισμό και σας προτρέπω να αγωνιστήτε ιδιαίτερα για να επικρατήσει αξιοκρατία και να καταργηθεί το ρουσφέτι γιατί μόνο έτσι θα μπορέσει να πάει μπροστά ο τόπος.

ΣΥΝΝΗΜΕΝΑ

- α. Βιογραφικό σημείωμα.
- β. Αντίγραφο εγγράφου συμβιβασμού

Με Συναδελφικούς χαιρετισμούς

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ (με συννημένα)

- 1. κ. Β. Τάμπρα Γεν Δ/ντή ΟΤΕ
- 2. κ. Α. Μαντέλη Προεδρο ΔΣ ΟΤΕ
- 3. Εκπροσώπους εργαζομένων στο ΔΣ.
 - α. κ. Κελαϊδη
 - β. κ. Μαγκλάρα
 - γ. κ. Σκαρπέλη

Β. ΜΑΥΡΟΓΕΝΗΣ

Η πλάκα είναι ότι παίρνω την ίδια σύνταξη με τον αρχιτέκτονα αδερφό μου ο οποίος ελάχιστα έχει δουλέψει σαν μηχανικός αλλά πλήρωνε κανονικά τις ασφαλιστικές εισφορές. Ακόμη περισσότερο ότι παίρνω 200 ευρώ περισσότερο από το γερμανό άντρα της αποθανούσης αδελφής μου που δούλεψε 15 χρόνια στον ΟΤΕ!!!!, αλλά από το ΤΣΜΕΔΕ παίρνω 40 ευρώ λιγότερα, δεν ξέρω γιατί.

Επειδη όμως ΠΟΤΕ δεν το έβαζα κάτω, όταν ήμουν τοποθετημένος, σαν μεσίτης του ΟΤΕ μετά το ΔΜ μου ήρθε μια φαινή ιδέα γύρω στα 1985 έκανα ενέργειες που κράτησαν έξη ολόκληρους μήνες και αγόρασα για την υπηρεσία τον πρώτο IBM υπολογιστή στον ΟΤΕ. Εκατσα λοιπόν και για δυο χρόνια, έκανα προγράμματα στατικών και διάφορα αρχειοθέτησης των κτιρίων και των οικοπέδων του ΟΤΕ αποκτώντας

φοβερή εμπειρία από υπολογιστές και σε λογιστικό αλλά και σε κατασκευή υπολογιστών..

Πρόεδρος του ΔΣ ήταν ο πολύς Μαντέλης και αυτός που κατηγορήθηκε ότι πήρε από Ζήμενς κάτι χιλιάδες μάρκα και έφαγε και 2 χρόνια φυλακή με αναστολή (του έκαναν τα μούτρα κρέας δηλαδή). Αυτός, όταν διάβασε την αναφορά μου, με ειδοποίησε να πάω πίσω και θα ακυρώσει την απόλυσή μου. Δεν είχα καμιά διάθεση επιστροφής αλλά πήρε απόφαση το ΔΣ να μου δώσουν όλα τα χρήματα για τα οποία είχα υποχρεωθεί να παραιτηθώ και τα οποία είχαν αποφασιστεί ότι δικαιούμαι αναδρομικά για 6 χρόνια. Λένε ότι όταν πήδās πολλά παλούκια κάποιος θα σου μπει ε πήδησα πάμπολλα και δεν είχα ποτέ πρόβλημα. Τύχη γαρ.

Μετά την συνταξιοδότησή μου είχα ακόμη μια ανάμειξη σε θέματα του ΔΜ

Είναι η περίπτωση του στρατηγού Κουμανάκου, που ήταν πρόεδρος της Δ/θνούς Αμνηστίας Ελλάδος.

Ο στρατηγός παλαιότερα ήταν αρχηγός του εκστρατευτικού σώματος της Ελλάδας στην Κορέα, κατά τη διάρκεια του Κορεατικού εμφύλιου.

Κάποια στιγμή, μετά τον Τόμπρα νομίζω, επί ΠΑΣΟΚ ακόμη, ο στρατηγός διορίστηκε Διοικητής του ΟΤΕ. Είχα συνταξιοδοτηθεί από τον ΟΤΕ όταν με φώναξε να τον ενημερώσω σχετικά με το Διοικητικό Μέγαρο γιατί διέβλεπε ίντριγκες. Του είπα ότι ήξερα, του είπα ότι με είχαν αντικαταστήσει όταν έκανα εισήγηση στο Διοικητικό συμβούλιο του ΟΤΕ να πάρει ο εργολάβος μόνο 10 εκ δραχμές τότε και όχι 110 εκ που ζητούσε για την τροποποίηση των 6000 περίπου παραθύρων γιατί

τα προβλεπόμενα από την μελέτη είχαν μειωμένη στεγανότητα. Του είπα ακόμη ότι μετά την αντικατάστασή μου, επεστράφη η εισήγηση στον αντικαταστάτή μου με την προτροπή αν επιμένει η υπηρεσία να την ξαναστείλει στο διοικητικό συμβούλιο, πράγμα που δεν έγινε βέβαια ποτέ!! Μου

πρότεινε να με προσλάβει σύμβουλο αλλά δε δέχτηκα ήδη κατασκεύαζα 14 μικρές μεζονέτες στον Αγ. Νικόλαο Αναβύσσου κοντά σε μια πολύ ωραία θάλασσα.

Του επέστησα την προσοχή ότι ο κάθε εργολάβος δεν ανήκει παρά στο κυβερνόν κόμμα και ότι πρέπει να προσέχει. Του είπα ακόμη ότι όταν κάνει έγγραφα στον

εργολάβο πρέπει να τα βλέπουν οι Νομικές υπηρεσίες του ΟΤΕ για να τον προστατεύουν.

Δυστυχώς δε με άκουσε και κάποια στιγμή που ένα συνεργείο 10 – 15 εργατών του εργολάβου απεργούσε για πολλές μέρες, θεώρησε ότι ήταν σκόπιμο για να πάρει ο εργολάβος παράταση. Ετσι την πάτησε, δε ρώτησε κανέναν και έκανε ένα έγγραφο στον εργολάβο ότι αυτός υποκινεί την απεργία και ότι εξ αυτού θα τον κηρύξει έκπτωτο!!. Ένας απλός μηχανικός, αν τον ρωτούσαν θα υποδείκνυε τον κίνδυνο. Η ενέργεια του Κουμανάκου ήταν επικίνδυνη και άσκοπη γιατί τέτοια πράγματα και αν ακόμη είναι υπαρκτά δεν αποδεικνύονται . Ο Κουμανάκος σαν στρατιωτικός και έντιμος άνθρωπος έγραφε αυτά που νόμιζε. Σίγουρα θα νόμιζε ότι πολεμούσε ...στην Κορέα!. Ο εργολάβος του έκανε μήνυση για συκοφαντική δυσφήμιση ανώνυμης εταιρείας πράγμα που επισύρει, λόγω εταιρείας, βαρύτερες ποινές (άρθρο 364 ποιν. Κώδικα), εάν δεν αποδείξει ο κατηγορούμενος το γεγονός. Ο Κουμανάκος ήταν πλέον Διοικητής στα Ναυπηγεία και με φώναξε στα γραφεία στην Ηλιούπολη στου Μποδοσάκη. Πήγα ήταν και ο Δικηγόρος του , ένας πολύ καλός δικηγόρος. Μου είπαν την υπόθεση και με παρακάλεσε να παραστώ σαν μάρτυρας υπεράσπισης. Τους είπα τι θα κατέθετα και συμφώνησαν. Και πάμε τώρα στο δικαστήριο. Εκεί κατέθεσα τα εξής: Κα. Πρόεδρε η άποψη μου επί του κατηγορητηρίου είναι ότι αν κάποιος πει δημοσία ότι οι εργολάβοι δημοσίων έργων είναι κλέφτες θα υπάρξουν δυο ειδών αντιδράσεις. Οσοι δεν γνωρίζουν προσωπικά τον εργολάβο θα μειδιάσουν, όποιος όμως συνεργάτης του τον γνωρίζει δε θα ασχοληθεί με το

θέμα. Έτσι και εδώ ο στρατηγός έκανε πράγματι μια άσκοπη και εσφαλμένη ενέργεια, είναι στρατιωτικός βλέπετε και όχι πολιτικός, η ενέργεια αυτή όμως δεν είχε καμία απολύτως συνέπεια, κατά τη γνώμη μου, για τη φήμη του εργολάβου. Οι άσχετοι που το πίστεψαν δεν ενόχλησαν τον εργολάβο, οι συνεργάτες του εργολάβου μπορεί προς στιγμή να ανησύχησαν αλλά όταν συνάντησαν τον εργολάβο θα κατάλαβαν ότι δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα, επομένως δεν υπήρξε ουσιαστικό πρόβλημα για τον εργολάβο. Τότε ο Δικηγόρος του εργολάβου ο κ. Κωνσταντόπουλος, ο γνωστός, ειρήσθω εν παρόδω ο πατέρας της Ζωής του ΣΥΡΙΖΑ, σε έντονο ύφος, για να με φοβίσει, προφανώς, μου λέει κ. μάρτυς θέλω ένα ναι ή ένα όχι συκοφαντήθηκε η εταιρία ναι ή όχι (προφανώς αν έλεγα όχι θα μου έκανε μετά την πολύ πιθανή πρωτόδικη καταδίκη του Κουμανάκου, μήνυση για ψευδορκία για να μην μπορώ να καταθέσω άλλη φορά. Εγώ όμως κάτι τέτοια δεν τα τρώω. Γυρίζω προς την Πρόεδρο και λέω δεν υπάρχει ναι ή όχι περιέγραψα αναλυτικά την άποψή μου. Ο Κωνσταντόπουλος να ωρύεται κ. μάρτυς ναι ή όχι. Γυρίζω προς την πρόεδρο ξανά και της λέω να επαναλάβω την άποψή μου;; Και τότε η πρόεδρος στρέφεται στον Κωνσταντόπουλο και του λέει άλλη ερώτηση κ. Συνήγορε. Δεν έγινε άλλη ερώτηση αλλά διέκοψε η πρόεδρος για δέκα λεπτά τη συνεδρίαση. Στο διάλειμμα αλλά και πριν από τη δίκη συζητούσα ... με τους εργολάβους, πιστεύω ότι με εκτιμούσαν μια και δε λαδώθηκα και προχωρούσα τους λογαριασμούς ταχύτατα μέσα στα όρια της σύμβασης , αλλά είχαν ζητήσει εγγράφως τη μετάθεσή μου. Στη συνέχεια της δίκης η πρόεδρος λέει βλέπω στο

διάλειμμα και μιλάτε όλοι μεταξύ σας και έχω ...μπερδευτεί δεν ξέρω ποιος λέει την αλήθεια. Ο διάδοχός μου στο Δ.Μ. είχε καταθέσει απερίφραστα ότι υπήρξε συκοφαντική δυσφήμιση. Ο Κουμανάκος δικάστηκε 2 μήνες φυλακή για απλή δυσφήμιση και ζήτησε εφέσιμη ποινή (έξη μήνες) για να εκδικαστεί η υπόθεση σε εφετείο. Ετσι και έγινε. Στη συνέχεια οριζόταν δικάσιμη και αναβαλλόταν τη μια λόγω απουσίας κάποιου δικηγόρου ή λόγω ασθένειας του Κουμανάκου. Αυτό κράτησε τέσσερα πέντε χρόνια ο Κουμανάκος πέθανε και έληξε το θέμα. Ενδιαφέρον είναι ότι κάποια στιγμή, μετά την πρώτη δίκη, με φώναξε ο Κουμανάκος στου Μποδοσάκη να με ευχαριστήσει, γιατί η ετυμηγορία μου θεωρήθηκε ουσιαστική για την έκβαση της δίκης. Εκεί με κέρασε με ρώτησε τι παιδιά έχω. Η Στέλλα με μάστερ στα οικονομικά ήταν χωρίς δουλειά ακόμη και ο Γιώργης έκανε μάστερ στο Λονδίνο. Τότε μου πρότεινε να διορίσει τη Στέλλα στα Ναυπηγεία. Του είπα ότι η κόρη μου θέλει να δουλέψει στον ιδιωτικό τομέα γιατί βλέπει τους υπαλλήλους του δημόσιου τομέα και είναι άβουλοι (κάποτε που τη ρώτησα αν θέλει να προσπαθήσω να μπει στον ΟΤΕ μου είχε πει όχι γιατί όλοι φαίνονται μ@@@@ς) και δε νομίζει ότι είναι από τη φύση τους άλλα ότι τους κάνει το σύστημα.

Σήμερα διάβασα αυτό που είπε ο Βενιζέλος στην κόρη Κωνσταντοπούλου:

Η κατ' επανάληψη υποβολή της αυτής ερώτησης συνιστά βασανιστήριο, σύμφωνα με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Η σκόπιμη, καταχρηστική και κατ'

επανάληψη υποβολή της αυτής ερώτησης συνιστά βάσανο.

Φοβερή σύμπτωση!!!

Το πιο συνταρακτικό όμως μου συνέβη στον ΟΤΕ όταν ήμουν προϊστάμενος επίβλεψης στο μεγάλο κτίριο του ΟΤΕ στο Διοικητικό μέγαρο της οδού Κηφισίας. Είχε έρθει στο σιδερά του εργολάβου ένας τελειόφοιτος της ιατρικής, να δουλέψει μερικές μέρες να βγάλει τα εισιτήρια για να πάει στην πατρίδα του τη Κάρπαθο. Δυστυχώς κρατώντας ένα σίδερο το ακούμπησε κατά λάθος σε ένα ηλεκτροφόρο σύρμα και κεραυνοβολήθηκε αλλοι δυο ειχαν χάσει τη ζωή τους κατά τη σκυροδέτηση του κτηρίου. Την εποχή εκείνη ο γιός μου ήθελε να γίνει Αρχιτέκτονας, τον απέτρεψα λόγω των προβλημάτων των μηχανικών. Ενας καθηγητής μας, έλεγε προσέχετε γιατί τα λάθη των μηχανικών είναι πάντα από τη γη ενώ των γιατρών... κάτω από τη γη και δεν γίνονται αντιληπτά. Η πλάκα είναι ότι ο γιός μου έγινε πολιτικός επιστήμονας με διδακτορικό και για κάποια χρόνια δίδασκε στο πανεπιστήμιο στον Πειραιά. Μια μέρα μου λέει, ξέρεις πατέρα με τα 1200 του πανεπιστημίου δεν μπορώ να κάνω οικογένεια. Να με βοηθήσεις να κάνουμε καμιά πολυκατοικία. Τη δουλειά την ήξερε γιατί με είχε βοηθήσει παλιότερα. Ετσι στα 67 μου έκανα μαζί του ένα συγκρότημα με 6 μεζονέτες. Στη συνέχεια έκανε μόνος του άλλο ένα με 6 και ένα με τρεις. Ηρθε η κρίση και η οικοδομή σταμάτησε ποιος ξέρει για πόσα χρόνια. Η οικοδομή ποτέ δεν πεθαίνει !! Τώρα δουλεύει σε μια διαφημιστική εταιρεία σχετική με τις σπουδές

του. Κάποια στιγμή συζητούσα με το γιό μου πολιτικό επιστήμονα και μου είπε η οικοδομή γίνεται με την έμπνευση του αρχιτέκτονα, τη μελέτη του πολιτικού μηχανικού και του μηχανολόγου, το αίμα του εργάτη και το συκώτι του κατασκευαστή και δεν έχει άδικο.

Μόλις πήγα στο ΔΜ ζήτησα μετάθεση σε αυτό μερικών εμπειρών, εργατικών και εντίμων στελεχών (μεταξύ αυτών και ο Τέλης Καμαριώτης και ο Μάκης Πολάτος).

Είναι γεγονός ότι η υπηρεσία που υπηρετούσαν οι πολιτικοί μηχανικοί στον ΟΤΕ είχε προΐστορία εντιμότητας. Πρώτοι διδάξαντες ο Ταζεδάκης, ο γνωστός καθηγητής του ΕΜΠ Λεωνίδας Μπιτσάκος, ο Αρης Δειμέζης και αργότερα ο Κόρτζας, ο Χρύσης, ο Βουζαράς όλοι καλοί μηχανικοί, εργατικοί και αδιάφθοροι από πλευράς εντιμότητας. Αποτέλεσμα ήταν να υπάρχει μια "σχολή" που την ακολούθησαν πιστά όλοι όσοι υπηρέτησαν υπό αυτούς. Αντίθετα τα πράγματα ήσαν πιο χαλαρά στο ΔΜ, οι περισσότεροι μηχανικοί είχαν ξεκινήσει από εκεί, δεν είχαν πολλές γνώσεις ούτε κάποια παράδοση. Αυτό μου δημιούργησε την εντύπωση ότι θα ήταν πιο ευάλωτοι στις σειρήνες του εργολάβου.

Από την άλλη μεριά σε ένα τόσο μεγάλο έργο 2 δις τότε που έπρεπε να γίνει σε τριάντα μήνες με πληρωμές σε σημερινά δεδομένα περί τα δυο εκατομμύρια την ημέρα, ήταν επόμενο να θέλουν να επωφεληθούν. Εχω ακούσει για μια μεγάλη εργολαβική εταιρία ότι είχε στις κάρτες του λογιστηρίου έξοδα άδηλα άλλα με πράσινο άλλα με μπλε και άλλα με κόκκινο μολύβι. Σε ερώτηση τι

είναι αυτά η εξήγηση ήταν, είναι βοήθεια στα αντίστοιχα κόμματα!!

Ετσι λοιπόν και εδώ στην αρχή επί δεξιάς, είχα φοβερές πιέσεις από τους προσκείμενους στη δεξιά γιατί έπαιρναν τέτοιες εντολές φαίνεται από το κόμμα. Ετυχε να απουσιάζω με άδεια για λίγες μέρες και να γυρίσω και να βρω χαριστικές πράξεις, ανατιμολογήσεις, ανεπίτρεπτες. Ζήτησα και πέτυχα την άμεση αντικατάσταση του υπεύθυνου. Τα πράγματα είχαν στρώσει και βαδίζαμε καλά. Αλλά άλλαξε η κυβέρνηση και ήρθε το ΠΑΣΟΚ.

Όταν ήμουν προϊστάμενος επιβλέπων στο ΔΜ του ΟΤΕ είχα ένα κλητήρα το Μανόλη, από τα Ανώγεια, ήταν φοβερός τύπος, καλοσυνάτος, έντιμος και εργατικός, σχετικά μεγάλης ηλικίας και μιλούσε πολύ βαριά τα Κρητικά. Είμαστε φίλοι άλλωστε ήταν Κρητικός και μάλιστα ορεινός. Ελεγε ότι ένας ξάδελφος του γιατρός, του είχε πει ότι οι ορεινοί Κρητικοί είναι πιο έξυπνοι γιατί το τυρί που τρώνε και το γάλα που πίνουνε πάει κατευθείαν στο κεφάλι, γι' αυτό και το μυαλό είναι ασπριδερό!

Σε μια συζήτησή μας τον ρώτησα πως βρέθηκε στον ΟΤΕ. Η ιστορία του ήταν εκπληκτική. Στην κατοχή, νεαρό βοσκόπουλο, ήταν αντάρτης και μάλιστα στην ομάδα που συνέλαβε το γερμανό στρατηγό Κράιπε. Ήταν αρχηγός ένας Αγγλος κομάντο που τον έλεγαν Τζόνι. Πολύ τολμηρός, ο Τζόνι, όπως έλεγε ο Μανόλης, δεν φοβόταν τίποτα. Κάποτε λοιπόν μετά από κάποιο ανδραγάθημα του, του λέει με θαυμασμό ο Μανόλης, μωρέ Τζόνι δε φοβάσαι πράμα (τίποτα) !!! Και ο Τζόνι

απαντά φοβάμαι Μανόλη φοβάμαι. Και έκπληκτος ο Μανόλης τον ρωτά στα κρητικά και ήντα φοβάσαι;

Τα γεράματα Μανόλη μου τα γεράματα φοβάμαι! Πολύ σοφή κουβέντα.

Τώρα πως έγινε κλητήρας στον ΟΤΕ ο Μανόλης;

Στο δεύτερο πόλεμο ήταν στο αντάρτικο υπό τον Μανόλη Κεφαλογιάννη μετέπειτα Βουλευτή και Υπουργό επί σειρά ετών, τότε που στη Γερμανία αρχηγός ήταν ο Χίτλερς, έτσι τον έλεγε ο Μανόλης (τα εξελλήνιζε τα ονόματα των ξένων). Του είχε πει λοιπόν ο Κεφαλογιάννης, Μανόλη μετά τον πόλεμο θα τρώμε με χρυσά κουτάλια! Μετά τον πόλεμο ο Μανόλης δεν είχε όμως να φάει και τότε πήγε στον Κεφαλογιάννη και του λέει: Μανόλη δεν κατέω με τι κουτάλια τρως εσύ εγώ όμως δεν έχω να φάω τίποτις, ούτε με τσίγκινα και τότε ο Κεφαλογιάννης πήρε το φίλο του το Μανόλη το Μαυρογένη διευθυντή τότε στον ΟΤΕ και τον διόρισε κλητήρα για να τρώει και αυτός κάτι τις έστω και με τσίγκινα κουτάλια.

Μια εποχή μάλιστα ήθελαν να τον απολύσουν, γιατί λέει δεν είχε απολυτήριο Δημοτικού σχολείου. Είχε πάει μέχρι την πέμπτη τάξη και μετά βγήκε στο αντάρτικο, ήταν βέβαια δεκαοκτώ χρόνων τότε. Τον βοηθήσαμε να πάει σε .. νυκτερινό και να πάρει στα εξήντα του το απολυτήριο του δημοτικού για να μην τον απολύσουν!! Τον συνάντησα στο λεωφορείο Ζωγράφου όταν είχαμε πάρει σύνταξη και οι δύο. Γιατί είσαι βρε Μανόλη στην Αθήνα και δεν πας στα Ανώγεια; τον ρώτησα. Ασε κ. Μαυρογένη έχω πέντε εγγόνια, οι νύφες μου δουλεύουνε και εγώ τα πάω και

**τα φέρνω στα σχολεία πώς να πάω στα Ανώγεια; Μη
στεναχωριέσαι Μανόλη μου και εγώ πηγαίνω να πάρω
τα εγγόνια μου να τα πάω στον Εθνικό κήπο και στον
Αγνωστο στρατιώτη!**